№ 245 (2745) ■ Субота, 22 грудня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Під час урочистостей з нагоди 10-річчя української міліції Голова Верховної Ради Іван Плющ вручив нагороду генерал-полковнику, держсекретарю МВС України Олександру Гапону.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1833 р. Народилася Марко Вовчок (Марія Вілінська-Маркович), класик української літератури. ■ 1920 р. У Радянській державі затверджено план електрифікації Росії (ГОЕЛРО), за яким збудовано і Дніпрогес. ■ 1936 р. Помер письменник Микола Островський, автор, зокрема, роману «Як гартувалася сталь», на якому виховувались радянську молодь. ■ 1942 р. У СРСР засновано кілька бойових медалей, серед них «За оборону Одеси» та «За оборону Севастополя». ■ 1989 р. У Румунії відбулася народна революція, яка повалила режим Чаушеску.

Справа Гонгадзе: запитань не меншає

Ранкове і денне засідання 21 грудня

Парламентська хроніка

Відкривши засідання, Голова Верховної Ради Іван Плющ поінформував про вихід із фракції СДПУ(о) народних депутатів Олега Литвака і Віктора Развадовського. Лави фракції СоцПУ-Лівий центр поповнив народний депутат Володимир Черепков.

З інформацією Тимчасової спеціальної слідчої комісії ВР щодо стану розслідування низки резонансних справ виступив голова комісії Олександр Жир.

Переповівши хроніку розслідування зникнення журналіста Георгія Гонгадзе, яке завдяки громадському резонансу та залученню іноземних фахівців до цієї справи вийшло на перше місце, Олександр Жир, зокрема, звернув увагу на те, що найнята «Трудовою Україною» американська детективна фірма «Кролл» не надала своїх офіційних висновків спеціальній слідчій комісії ВР. Так само не одержала їх і Генпрокуратура. Детективи цієї фірми також відмовляються зустрічатися з комісією ВР. Водночас багато засобів масової інформації висвітлювали результати розслідування, одержані «Кролл», як якийсь успіх.

(Закінчення на 2-й стор.).

Світ про Україну

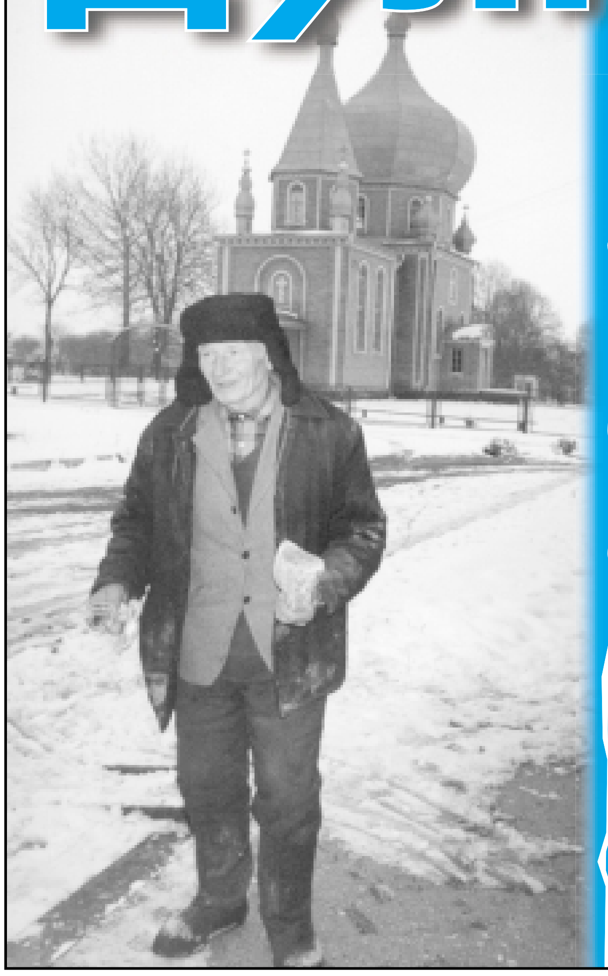
Невже невдахи?

Бюрократичні перепони і складна система оподаткування створюють грунт для процвітання в Україні тіньової економіки, вважають експерти Німецького інституту економічних досліджень, які вивчали ситуацію в країнах Східної та Центральної Європи. **«Німецька хвиля» повідомляє,** що тіньова економіка має відносно великий відсоток у валовому національному продукті всіх держав колишнього соціалістичного блоку. Але Україна «випередила» всіх своїх найближчих західних сусідів — Польщу, Чехію, Словаччину та Угорщину.

(Закінчення на 7-й стор.).

Дуліби

Там, де в густих волинських лісах давним-давно жило плем'я дулібів, є село. І зветься воно... Як ви здогадалися? Правильно: Дуліби. Звідти, до речі, й цей чоловік із кісткою доісторичної тварини. Наш невеличкий екіпаж вирушив у сувору зимову експедицію з однією лише метою: з'ясувати, які вони, нинішні дуліби — нащадки багатотерпних, працьовитих та гордівливих стародавніх слов'ян?

(Читайте на 8–9-й стор.)

У номер

США запровадили санкції

Президент США Джордж Буш дав розпорядження ввести обмеження на імпорт з України металу та іншої продукції обсягом 75 млн. доларів, **повідомляє «Інтерфакс».** Заходи вжито у відповідь на виробництво піратських аудіодисків та іншої контрафактної продукції. Вашингтон протягом останніх двох років не раз попереджав Україну про потребу припинення піратського виробництва. Санкції починають діяти з 23 січня. Як заявив торговий представник США Роберт Зеллік, Сполучені Штати сподіваються, що Київ тепер подвоїть зусилля щодо захисту інтелектуальної власності.

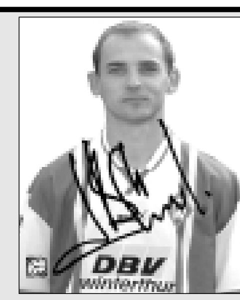

Фермерство

Тріумф розкрадання

За нинішньої державної аграрної політики хазяйнувати на своїй землі майже неможливо. На цьому наголошували лідери трьох фермерських господарств Миколаївщини під час прес-конференції, що відбулася у столиці. Бо під тріумфальні заяви керівництва держави про позитивні перетворення в агропромисловому комплексі розгорнулося безпрецедентне за своїми масштабами розкрадання сільгоспугідь, майна та техніки колишніх колгоспів і радгоспів. З людей знущаються, доводять до зубожіння, позбавляють перспективи стати господарями на землі і реально приносити користь країні.

(Закінчення на 3-й стор.).

Родинам загиблих льотчиків обіцяють матеріальну допомогу

Актуально

На виплату допомоги родинам трьох загиблих льотчиків екіпажу вертольота Мі-8, який зазнав катастрофи сьомого листопада поблизу столиці Сьєрра-Леоне Фрітауна, з кримського бюджету буде надано 150 тисяч гривень.

Відповідну постанову було затверджено на пленарному засіданні ВР Криму. Кожна з трьох родин одержить по 50 тисяч гривень, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Драконівські нововведення

Тарифи

Із грудня кіровоградці платитимуть за тепло вдвічі більше. Замість 74 копійок за квадратний метр житлової площі — 1 гривню 48 копійок.

Через відсутність коштів на закупівлю природного газу Кіровоградський міськвиконком дозволив теплопостачальним підприємствам міста нараховувати населенню плату за тепло у повному обсязі впродовж опалювального сезону. Раніше сума для сплати розподілялася на увесь рік.

Кіровоградці називають нововведення «драконівським» і прогнозують, що через нього теплопостачальні підприємства взагалі не матимуть грошей, а борги населення зростуть ще більше, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

P. S. **Кабмін заборонив відключати теплопостачання населенню**

Для митників і суддів

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 20 грудня

Верховна Рада виконала ще одну передноворічну обіцянку: схвалила в цілому Митний кодекс України (274 — «за»). Не голосували фракції соціалістів і «Яблуко». Митний кодекс регулює економічні, організаційні, правові, кадрові й соціальні аспекти діяльності вітчизняної митної системи. У митників з'явилися й нові повноваження: зокрема, посадовим особам митних органів для здійснення митного контролю надано право безперешкодно заходити на територію чи у приміщення будь-якого підприємства незалежно від форми власності і підпорядкування, в якому зберігаються товари, що підлягають митному контролю.

У першому читанні прийнято ще один законопроект, який є серед зобов'язань нашої держави перед Радою Європи, — про судоустрій (287 — «за»). Він передбачає значне реформування судової системи України, зокрема, скасування розподілу судів загальної юрисдикції на кримінальні й цивільні, створення додаткових судових інстанцій — Апеляційного і Касаційного судів.

Верховна Рада також внесла зміни до деяких законів України щодо створення та функціонування спеціальних (вільних) економічних зон і запровадження спеціальних режимів інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку, затвердила постанови про дострокове припинення повноважень народних депутатів Сергія Шевчука та Володимира Семиноженка, котрі нині працюють в уряді.

Однак проект Податкового кодексу, який розглядався у третьому читанні, прийняти не вдалося, і його відправлено на доопрацювання.

Не вистачило голосів і для прийняття ще одного важливого документа — закону «Про державне регулювання виробництва, експорту, імпорту дисків для лазерних систем зчитування». Парламент не підтримав у другому читанні й законопроект про вибори до кримського парламенту (проект депутата з фракції КПУ Анатолія Дроботова), який передбачав вибори за змішаною системою. Не вдалося навіть бодай внести зміни до чинного закону, як пропонував голова профільного комітету Юлій Іоффе, й привело б документ у відповідність із новим законом про вибори народних депутатів України.

Юліана ШЕВЧУК.

Ранкове і денне засідання 21 грудня

Справа Гонгадзе...

(Початок на 1-й стор.).

Комісія вважає, що висновки «Кролл» не варті уваги. Особливо у тій частині, що стосуються записів майора Мельниченка. Що їх нібито, так як про це розповідає Микола Мельниченко, записати у кабінеті Президента неможливо. Крім того, стверджує «Кролл», записи змонтовано.

Олександр Жир наголосив, що існує єдиний шлях встановити істину у справі Георгія Гонгадзе, щодо побиття народного депутата Олександра Єльяшкевича, інших кримінальних випадків — це відповісти на запитання: записи Мельниченка справжні чи змонтовані?

Олександр Жир зауважив, що Генпрокуратура перешкоджає розслідуванню цієї справи, бо на одній із плівок звучить голос Генпрокурора Потебенька.

Народний депутат наголосив, що настав час терміново визначитися: що це за запис, чи він змонтований? Це зніме всілякі підозри з України і Президента, а той, хто це зробив, має зазнати покарання.

Для такої експертизи під контролем Ради Європи є всі технічні можливості. Для цього доповідач запропонував спеціально передбачити у бюджеті необхідні кошти, які будуть набагато меншими від тих втрат, що вже зазнала Україна та ще може зазнати.

Народний депутат Григорій Омельченко поінформував, що у США така технічна експертиза уже зроблена з оригіналів записів, а Микола Мельниченко допитаний на «детекторі брехні». Висновки: записи справжні, без підробок і монтажу. А розповідь про те, як вони робилися, — правдиві. Народний депутат сказав, що незабаром ці висновки надійдуть до спеціальної слідчої комісії ВР.

Сесія заслухала також інформацію Тимчасової слідчої комісії ВР для проведення розслідування фактів порушення Конституції України і законів України головою Сумської облдержадміністрації Володимиром Щербанем, яку зробив секретар комісії Олександр Єрохін.

Комісією направлено 55 запитів до Генпрокуратури, Рахункової палати, ГоловКРУ, інших наглядових органів, в яких йдеться про законність приватизації 72 об'єктів, у тому числі таких крупних підприємств, як «Гумотехніка», зловживань під час будівництва стадіону «Ювілейний», порушень у діяльності об'єднання «Сумиагроресурс» тощо. Комісія констатує, що до справи Щербаня можуть бути причетні багато людей з числа його заступників та їхні родичі, які використовують своє становище для власного збагачення, а не на користь сумчан. Зокрема, наголошувалося на тому, що на ключові посади запрошені працівники з Донецької області, а це викликає подив, бо жодними законами не передбачено призначати керівників за власним уподобанням. Відзначені й такі неподобства, коли скарги людей на посадових осіб доручаються перевіряти цими ж посадовими особами підлеглим.

«Життя на Сумщині інше, ніж про це інформують Президента», —зауважив Олександр Єрохін. Доповідач запропонував роботу комісії продовжити і наступний звіт заслухати у січні.

Народні депутати також обговорили проект закону «Про затвердження загальнодержавної програми розвитку малих міст».

Анатолій КАРАСЬ.

Шаховий турнір відкрив Іван Плющ

Останнього дня пленарних засідань Верховної Ради цього року в конференц-залі почала працювати фотовиставка «Парламентській партії — 5 років». І лише коли придивитися до фотостендів, на яких вельми емоційно мірялися силами за шахівницями народні депутати, стає зрозуміло, що рівно п'ять років тому в парламенті було започатковано шаховий турнір. Відтоді він — традиційний.

Шосту парламентську партію, себто шостий турнір, урочисто відкрив Голова ВР Іван Плющ. Для цього була й неабияка нагода: у гості до парламентаріїв завітали і взяли участь у змаганні міжнародні гросмейстери з шахів Руслан Пономарьов, Вадим Малахатько, Володимир Баклан, Іван Бик. Іван Плющ вручив їм нагороди ВР — пам'ятні срібні з позолотою медалі «Десять років незалежності України». Такими ж нагородами відзначено міжнародних гросмейстерів Василя Іванчука, Олега Романишина, В'ячеслава Ейнгорна.

Після турніру на двадцяти шахівницях одночасної гри народні депутати випробують на міцність першу чемпіонку Європи з шахів серед жінок (чемпіонат засновано у 2000 році) Наталію Жукову.

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сесія кодексів

Попри заслужену критику, парламент працював цього року так, що йому є про що звітувати. На цьому наголосив на останній у цьому році прес-конференції Голова Верховної Ради України Іван Плющ. За його словами, саме восьмої сесія стала сесією кодексів і виконала на 70 відсотків зобов'язання України перед Радою Європи, зокрема, з реформування судової системи. Однак щодо розвитку економіки, на думку Івана Плюща, у парламенту залишився один серйозний борг — лібералізація податкового законодавства, пов'язана з прийняттям Податкового кодексу.

Голова Верховної Ради зазначив, що вже більше року парламент працює в умовах, коли парламентська більшість розкололася на дві частини. Тому було значно складніше досягати компромісу і узгоджувати всі суперечливі питання. Після відставки уряду Віктора Ющенка ці проблеми, за оцінкою І. Плюща, різко загострилися. Однак з приходом на посаду Прем'єр-міністра Анатолія Кінаха «налагодилася конструктивна співпраця уряду з парламентом, і Верховна Рада виконала свою основну законодавчу функцію». Іван Степанович зазначив, що у Верховної Ради є ще один борг — імплементація рішень Всеукраїнського референдуму, але, на його думку, парламент нинішнього скликання вже не зможе втілити ці рішення.

Звіт про прес-конференцію Голови Верховної Ради читайте в наступному номері «Голосу України».

Юліана ШЕВЧУК.

Партійні рядки

Голова партії «Демократичний союз» Володимир Горбулін і лідер Демократичної партії України Ганна Антоньєва оголосили про свій намір створити передвиборний блок.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

Дорога до правди

Про підтримку будь-яких видів дебатів, зокрема теледискусій, заявив на прес-конференції під час свого перебування на Волині лідер блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко.

На його думку, діалог чи диспут дають великі можливості з'ясувати позиції політичних партій, претендентів на депутатські мандати, виявити їх слабкі сторони. «Я переконаний, — наголосив лідер блоку «Наша Україна», — що це дорога до правди, дорога до розуміння правдивих позицій конкурентів на парламентських виборах».

Водночас Віктор Ющенко розцінив як недоречність припущення глави держави про нібито його зацікавленість появою «касетного скандалу».

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Не більш як 100 гектарів! І не всім

НОВА НОРМА: в ухваленому Верховною Радою і підписаному Президентом України новому Земельному кодексі (далі — ЗК) не лише закріплено право власності громадян на землю, а й визначено зміст цього права. Це право залежить від правового статусу громадян, а саме від того, хто вони — громадяни України, іноземні громадяни чи особи без громадянства.

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що кодекс наділяє різні категорії осіб різними правами щодо власності на землю. Так, якщо **громадянин України** бажає стати малим чи великим землевласником, то він може земельну ділянку (сюди входять і землі сільськогосподарського призначення) придбати у такий спосіб:

а) купити, отримати в дарунок, обміняти, вдатися до інших цивільно-правових угод;

б) безоплатно отримати (за певних умов) із земель державної і комунальної власності;

в) приватизувати земельну ділянку, яку раніше йому надали у користування;

г) отримати землю у спадщину (від батьків, дідів тощо);

д) домогтися виділення в натурі (на місцевості) належної йому земельної частки (паю).

А ось **іноземним громадянам та особам без громадянства**, тут, як мовиться, доведеться облизатися, бо їхні права на українську земельку значно звужені. По-перше, іноземці та особи без громадянства можуть набувати права власності на земельні ділянки лише несільськогосподарського призначення, та й то в межах населених пунктів. Поза населеними пунктами вони можуть розраховувати на земельні ділянки (знову-таки — **несільськогосподарського призначення**) лише в одному випадку: якщо на цих ділянках розташовані об'єкти їхнього нерухомого майна. По-друге, придбати у власність ці землі іноземці та особи без громадянства можуть лише:

а) за договором купівлі-продажу, дарування, міни, іншими цивільно-правовими угодами;

б) викупивши ті з них, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що належать їм на праві власності;

в) прийнявши у спадщину.

Зауважте, йдеться лише про несільськогосподарську землю. Якщо таким особам перепадуть у спадщину землі сільськогосподарського призначення, то вони (землі) протягом року підлягають відчуженню іншим суб'єктам права власності на землю, тобто громадянам України, юридичним особам України, органам місцевого самоврядування (територіальним громадам), органам державної влади (Українській державі). Такі обмеження кодекс передбачив і щодо права власності на землю іноземних юридичних осіб — фірм, організацій тощо.

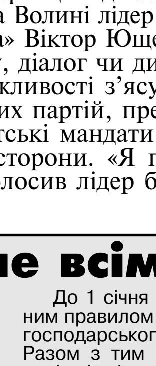
Відповідно до положень Конституції України і нового ЗК, громадяни України—власники земельних ділянок — можуть володіти, користуватися і розпоряджатися своїми ділянками на власний розсуд у встановленому законом порядку. Зокрема, продавати земельну ділянку або відчужувати в інший спосіб, передавати її в оренду іншому господарю, заставляти у банку під отримання кредиту, заповідати у спадок дітям, онукам тощо. Окрім того, можна на своїй землі споруджувати житлові будинки, виробничі та інші будівлі і споруди (зрозуміло, з дотриманням певних вимог).

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ на Перехідні положення нового ЗК, які встановлюють низку особливостей щодо набуття права власності на землю та його реалізації, пов'язаних з набранням чинності цим кодексом. Так, якщо відповідний орган свого часу прийняв рішення про надання вам у користування земельних ділянок чи, навпаки, про їх вилучення (викуп), але не виконав це рішення на момент введення в дію нового ЗК (на 1 січня 2002 року), то **виконувати їх мусить лише відповідно до вимог цього кодексу**.

Дещо не поталанило і громадянам та організаціям, підприємствам (юридичним особам), які досі постійно користувалися земельними ділянками, але за новим ЗК не можуть їх мати на таких правах. Вони зобов`язані до 1 січня 2005 року переоформити у встановленому порядку право власності або право оренди на цю землю. Щоправда, громадяни та юридичні особи, які одержали у власність, у тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди, земельні ділянки у розмірах, що були передбачені раніше чинним законодавством, **зберігають права на ці ділянки.**

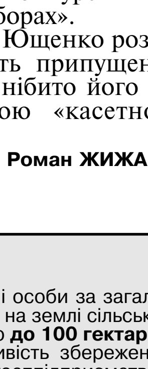
До 1 січня 2010 року громадяни та юридичні особи за загальним правилом можуть набувати право власності на землі сільськогосподарського призначення загальною площею **до 100 гектарів.** Разом з тим законодавець передбачив можливість збереження нинішніх цільних колективних чи приватних сільгосппідприємств. А тому громадяни та юридичні особи, які мають у власності земельні ділянки для ведення селянського (фермерського) господарства та іншого товарного сільськогосподарського виробництва, а також громадяни—власники земельних часток (паїв) **не мають права до 1 січня 2005 року продавати або в інший спосіб відчужувати належні їм земельні ділянки та земельні частки (паї)**. Якщо вже постане нагальна потреба (як кажуть, припече), то вони можуть свою землю обміняти, передати у спадщину чи погодитись на вилучення земель для суспільних потреб (якщо такі виникнуть).

ДЛЯ ДОВІДКИ: новий Земельний кодекс ухвалено парламентом 25 жовтня 2001 року, він набирає чинності з 1 січня 2002 року. З повним його текстом можна ознайомитись у «Голосі України» за 20 листопада 2001 року.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Микола МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Перед Новим роком і політики добрішають

Фермерство

Тріумф розкрадання

(Початок на 1-й стор.).

Місцеве чиновництво використовує свої повноваження для особистого збагачення, а тим часом Захід, зачарований повідомленнями офіційного Києва про швидкі реформи в АПК, аплодує українській владі, не помічаючи, що в нашій державі селян поставлено поза законом — віддано в особисте розпорядження місцевій бюрократії. Чиновники вважають своїм особистим боржником кожного фермера, вимагаючи данину — частку врожаю, грошей, молока, м'яса, сметани, масла тощо. Непокору карають переслідуваннями із залученням службових повноважень та всієї адміністративної машини.

Ситуація в сільському господарстві Миколаївщини, наголошували фермери, набула безпрецедентно потворних форм і віддзеркалює реальне становище галузі загалом. І це новим хазяям довелося відчути на власній шкірі. Як стверджує голова фермерського господарства "Добробут" Галина Товсточуб, квартиру в Очакові, що їй належить, уже майже рік від'єднано від енергопостачання, а її саму не раз намагалися відправити у божевільню. Переслідування триває вже три роки, відтоді, як фермер відмовила високій посадовій особі районного рівня обробити та засіяти землю її свекра — не зголосилася працювати на "халяву", а наполягала на частковій оплаті своєї роботи пально-мастильними матеріалами. Укладені врешті-решт домовленості "так і не були доведені до логічного завершення". Натомість незабаром з'явилося підписане тією-таки впливовою чиновницею рішення, згідно з яким на господарство Галини Товсточуб і господарство її сина наклали штрафи за начебто неправильне використання отриманих земельних площ.

Попри очевидну, на думку Г. Товсточуб, безглуздість рішення, тільки оббивши чимало порогів високих кабінетів, фермерам урешті-решт вдалося довести незаконність санкцій, накладених посадовою особою. А коли, здавалося б, справедливість взяла гору, керівну чиновницю, замість того, щоб звільнити з роботи за грубе порушення, відправили на підвищення.

Така ось історія.

Іван ЛАЗНЮК.

Фотофакт

У день святого Миколая діти, які перебувають на лікуванні в Яготинській районній лікарні, одержали подарунки від меценатів.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Ліміти виживання

Актуально

На адресу львівської міської влади надійшли листи-попередження від керівництва ВАТ "Львівгаз". Йшлося про недотримання комунальними підприємствами лімітної дисципліни під час споживання природного газу. Місячний ліміт становив 349 тис. куб. м, а "Львівтеплоенерго" споживає 1400—1550 кубометрів на добу. Міський голова Василь Куйбіда оприлюднив свою відповідь голові правління ВАТ "Львівгаз" Михайлові Шевціву.

"Ані львів'ян, ані мене як міського голову не влаштовують так звані ліміти на споживання природного газу, встановлені якоюсь київською інституцією. Ми ситі вказівками радянської доби, коли хтось краще від нас знав, скільки нам треба хліба, масла і культури. А встановлені сьогодні, у 15-градусні морози, ліміти на газопостачання є фактично лімітами на виживання львів'ян. Тому ваше попередження розцінюю як недоречний і некоректний ультиматум не тільки міській владі, а й усій міській громаді.

Вважаю, що немає ні економічних, ні фінансових причин для запровадження таких обмежень, бо, відмовляючи собі в найнеобхіднішому, львів'яни за спожитий газ платять акуратніше і своєчасніше, ніж мешканці більшості міст України.

Переконаний, що ви, як досвідчений господарник, знаєте, яких збитків може завдати заморожування теплових мереж і котелень.

Як мешканець цього міста я не сприймаю такі дії газопостачальної організації, а як міський голова вживатиму усіх заходів, щоб інженерне господарство Львова не зазнало катастрофи, як це трапилося у деяких містах півдня і сходу України..."

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

У номер

■ Дніпропетровськ

"Циклон" і на Байконурі "Циклон"

З космодрому Байконур ракетоносієм українського виробництва "Циклон-2" на навколоземну орбіту виведено космічний апарат Російської Федерації. Це був 104-й запуск, здійснений ракетою серії "Циклон", і, як завжди, успішний. Таким чином, "Циклон" КБ "Південне" і ВО "Південмаш" ще жодного разу не підводив підкорювачів космічного простору, ***повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.***

■ Кіровоград

Злочинці освоїли передвиборні технології

У Попельнастому Олександрійського району двоє невідомих постукали у вікно однієї оселі і запропонували новорічний подарунок від політичної партії. Коли жінка відчинила двері, її зв'язали, а все цінне з хати винесли.

Зловмисників затримали у П'ятихатках Дніпропетровської області. У них вилучили кілька продуктових наборів, які розбійники брали з собою на випадок, якщо жертва буде вдома не одна, ***повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.***

■ Крим

Люди проти темряви

Густі заметілі і штормові вітри поглинули у морок значну територію Криму: від Нижньогірська до Керчі. Без тепла і світла залишилися майже 16,5 тисячі квартир. Незважаючи на півметровий наст, енергетики Нижньогірського району за добу відновили більшість розривів мереж, "запустили" лінії магістральних і локальних електропередач.

А півметровим сніговим заносам на п'ятдесятикілометровому відрізку траси Керч—Феодосія успішно протистояли військовослужбовці інженерних підрозділів і сил МНС. На їх "бойовому" рахунку визволені зі снігового полону 8 рейсових автобусів і майже півсотні автомашин. Рятувальники у погонах кажуть, що готові й до майбутніх несподіванок зими: озброєний лопатами особовий склад та потужна техніка в змозі якнайшвидше дістатися будь-якої точки півострова, щоб долати наслідки стихії, ***повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.***

■ Волинь

У подарунок — клуб

Справжній новорічний подарунок від районної влади одержали мешканці селища Голоби Ковельського району — новосілля справив просторий будинок культури.

Розмістився клуб у колишньому приміщенні кінотеатру, де майже 10 років гуляв вітер. Тут зроблено капітальний ремонт, встановлено нову сцену, облаштовано публічну залу та кімнату для дитячих та молодіжних гуртків, побудовано і котельню. Тепер у модерновому будинку культури збирається не лише молодь селища і навколишніх сіл, а й приїздять гості з Ковеля.

До речі, Ковельська адміністрація запровадила спеціальну програму відновлення роботи сільських закладів культури. Вже відремонтовано клуби на теренах Дубівської, Білинської, Уховецької та інших сільрад району, ***повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.***

■ Фотофакт

В одному з цехів ВАТ "Заводу "Більшовик" відбулася церемонія передачі "Київметробуду" тунельнопрохідного комплексу. Виготовлення унікального комплексу КТ-6,2 профінансовано Київською міською держадміністрацією.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

"Шолом, Україно!"

Фестивалі

Під такою назвою сьогодні у столиці розпочнеться П'ятий всеукраїнський фестиваль єврейського мистецтва. Він відбуватиметься протягом двох днів під патронатом Міністерства культури і мистецтв України та за підтримки Єврейського фонду України й Американського єврейського розподільчого комітету "Джойнт".

Виступи відомих співаків, професійних вокально-інструментальних ансамблів, фольклорних і танцювальних колективів та ансамблів клейзмерської музики із 25 міст країни оцінюватиме авторитетне журі на чолі з народною артисткою України Алою Рубіною.

Одночасно в Палаці культури і мистецтв МВС, де з 15-ї години проходитимуть концертні програми, експонуватиметься виставка народної єврейської творчості київського общинного центру "Мішпаха".

Генеральний директор Єврейського фонду Аркадій Монастирський поділився секретом, що родзинкою фестивалю буде виступ учасників ансамблю пісні і танцю МВС України, які співатимуть на ідіш. І додав: "Я впевнений, що глядачі закохаються в танцювальний ансамбль "Шолом" із Ужгорода і в шоу-балет "Jewish Inspiration" із Луцька. Важко буде визначити найкращого, і тут я не заздрю журі".

Отже, в киян та гостей міста є унікальна можливість безкоштовно насолоджуватися єврейським фольклором.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Вітаємо з Днем енергетика

"На Поділлі має бути тепло",

— переконаний голова правління відкритого акціонерного товариства "Енергопостачальна компанія "Хмельницькобленерго" Олександр Шпак. Від роботи цієї найважливішої складової паливно-енергетичного комплексу залежить не тільки температура повітря у наших оселях, без електроенергії взагалі не можна уявити сьогодення. Про те, що хмельницькі енергетики цілком усвідомлюють покладені на них обов'язки і прагнуть до їх бездоганного виконання, промовляють хоча б останні здобутки. "Хмельницькобленерго" удостоєне "Платинової зірки якості" на чотирнадцятій Міжнародній церемонії присудження професійних винагород.

(Закінчення на 5-й стор.).

Теодор Рєзвой причалив до Барбадосу!

Мандри

Сталося! 18 грудня одесит Теодор (Федір) Рєзвой успішно завершив свій рейс на весловому човні через Атлантичний океан і фінішував, як і намічалося, на острові Барбадос. А стартував він, нагадаємо, 12 жовтня з острова Ла Гомера Канарського архіпелагу. За 68 днів пройдено на веслах, долаючи океанську стихію, майже п'ять тисяч кілометрів. Небагатьом сміливцям вдавалося здолати цей шлях. Теодор став за всю історію двадцятим гребцем-одинаком. Ну а щодо терміну проходження маршруту, то, підраховують тепер фахівці, чи не став він рекордсменом? Ні сам Теодор, ні фахівці з Міжнародного товариства океанських гребців (Лондон), що спорядило експедицію й координувало її проходження, на такий надкороткий термін не сподівалися. Бо, за їхніми розрахунками, шлях міг бути подоланий за 80—100 днів (декому з попередників на це було потрібно 150—180 днів), про що вони й повідомляли ще на передстартовій прес-конференції в Одесі, й потім, уже під час подорожі. Отож досягти Барбадосу Теодор мав, у кращому разі, десь у Новорічну ніч, у гіршому — у середині січня. Аби, очевидно, не наврочити, Рєзвой приставав на останній варіант. Навіть уже пройшовши дві третини шляху. Про що, до речі, писав у своїй останній публікації про океанську подорож і "Голос України".

Та Теодор вніс у терміни серйозні корективи. Як це йому вдалося?

По-перше, таки правильним виявився його маневр, згідно з яким він дещо ухилився від прямого маршруту, щоб потрапити в Канарську течію і тим самим значно підвищити швидкість руху. По-друге, на заключному етапі він працював веслами, нерідко, по 12—14 годин на добу, аби виграти час і не потрапити у смугу північного вітру, що насувався і міг серйозно загальмувати рух. Нарешті, зізнався Теодор уже після фінішу, сил йому додало дане самому собі слово зробити все можливе, аби Новий рік зустріти серед рідних, разом з матір'ю, дружиною й малим сином. Що ж, з матір'ю, яка зустрічала його на Барбадосі, Теодор-Федір уже обнявся.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Надія для ошуканих вкладників

Готується законопроект

Проблема банкрутства банку «Україна» порушується з парламентської трибуни і чекає свого розв'язання вже давно. Після звіту Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин, що призвели до банкрутства банку «Україна», народні депутати Петро Порошенко та Віктор Король (фракція «Солідарність») внесли на розгляд Верховної Ради законопроект «Про особливості ліквідації Акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна».

«Зі звіту комісії щодо банку «Україна» ми дізналися, що фізичні особи-вкладники та кредитори — громадські організації інвалідів, афганців, ветеранів, будинків-інтернатів для дітей та престарілих, підприємств та організацій, де працюють інваліди, фактично виявилися пограбованими, — коментує автор законопроекту Петро Порошенко. — І надії на те, що в процесі ліквідації банку вони отримають компенсацію за рахунок реалізації майна банку, вже не було. Адже згідно із законом про банкрутство насамперед задовольнялися вимоги тих кредиторів, хто надавав кредити під заставу майна. Як відомо, головним кредитором виступав Національний банк, і все майно опинилося відповідно в заставі Нацбанку». На думку депутатів, така ситуація несправедлива. Нацбанк мав погасити певну частину своїх зобов'язань за рахунок резервного фонду, який тримався на кореспондентському рахунку банку «Україна» в Нацбанку.

У запропонованому законопроекті передбачається змінити черговість погашення зобов'язань. Найперше кошти, які надходять на розрахунковий рахунок банку, мають використовуватися не на задоволення вимог Нацбанку, а для повернення внесків фізичним особам, громадським організаціям тощо. Ці гроші розробники законопроекту пропонують знайти за рахунок повернення кредитів (над чим нині працює Тимчасова слідча комісія, правоохоронні органи та комісія, яка створюється в уряді), за рахунок реалізації майна банку чи за рахунок надходження орендних платежів.

«Держава має захищати інтереси своїх громадян: фізичних осіб-вкладників, працівників банку, яким не виплачено зарплатню, — переконаний Петро Порошенко. — Коштів, одержаних від реалізації майна банку, вистачить на цілковите задоволення вимог вкладників — фізичних осіб, Фонду гарантування внесків, громадських організацій, які мали рахунки в цьому банку, насамперед, ветеранів, інвалідів».

Відтак, згідно з законопроектом, задовольнятимуться вимоги кредиторів — сільськогосподарських підприємств (включаючи селянські, фермерські, рибальські та рибницькі господарства) та вимоги, забезпечені заставою, тобто вимоги Нацбанку. І лише після цього наступає право вимог інших кредиторів.

***

Робота щодо повернення грошей вкладникам і кредиторам збанкрутілого банку «Україна» непрозора, не задовольняє і народних депутатів, і суспільство. На цьому наголосив на прес-конференції голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для з'ясування причин, що призвели до кризового фінансового стану Акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна», Віктор Король. За його словами, ані керівництво Нацбанку, ані Агентство з питань банкрутства — як ліквідатор банку — досі не запропонували дійових механізмів подолання наслідків банкрутства банку. А натомість найбільші боржники банку «Україна» «перефарбувалися і успішно працюють на фінансовому ринку».

За пропозицією всіх членів комісії Віктор Король вніс на розгляд ВР проект парламентської постанови, яка передбачає рекомендувати Голові НБУ розв'язати питання про притягнення до відповідальності посадових осіб НБУ за безконтрольність за діяльністю ліквідатора банку «Україна» та тяганину з пропозиціями про вирішення долі майна банку. Кабінету Міністрів України, згідно із проектом постанови, доручається розглянути питання про притягнення за ці порушення до відповідальності Міністра економіки та з питань європейської інтеграції О. Шлапака. Мінекономіки зобов'язано розглянути діяльність Агентства з питань банкрутства та прийняти рішення про зняття з посади його голови К. Русаліна. Ліквідатор банку «Україна» — Агентство з питань банкрутства — в десятиденний термін має оприлюднити список із 150 найбільших боржників банку «Україна» — суб'єктів господарювання, щодо яких проводиться перевірка, із зазначенням їх власників та сум заборгованості за неповернуті ними кредити.

Проект постанови ВР також передбачає доручити Кабінету Міністрів у десятиденний термін визначитися щодо використання нерухомого майна банку «Україна» для створення банківської установи, прискорити процес повернення боржниками банку «Україна» заборгованості за отриманими кредитами.

Депутати переконані, що розв'язання проблеми з банкрутством банку «Україна» є необхідною передумовою для повернення віри людей у спроможність держави захистити конституційні права та свободи громадян.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Гості редакції

Від рапіри до «Єдності»

Дворазовий чемпіон світу, чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон СРСР та України з фехтування на рапірах... До цих завойованих Юрієм Чижем звань мало б додатися ще одне — олімпійський чемпіон. Тим паче що в далекому 1976 році, за висновками фахівців, йому справді не було рівних у світі. Отож і золота медаль була практично в кишені. Та завадила радянська система. Точніше, дружба і знайомство з «неблагонадійними» Володимиром Висоцьким та Сергієм Параджановим. Вимоги членів збірної СРСР з фехтування включити до команди Юрія Івановича, тренерські гарантії — все це було слабкішим за чиновницьке «нізя». Звісно, якби він відмовився від спілкування з «підозрілими особами», можливо, і простили б. Але...

— Тепер прізвище того чиновника мало кому про що сказало б. Інша справа — Висоцький, Параджанов. Я дуже вдячний долі, що звела мене з талановитими людьми, — згадує Юрій Чиж. — Ми часто збиралися на квартирах, де поети читали свої вірші, обговорювали різноманітні теми.

А ще були зустрічі в Парижі з відомим українським правозахисником Леонідом Плющем, якого з радянських таборів на початку 80-х випустили лише після особистого прохання тодішнього президента Франції. Спортсмена вразили його ерудованість, життєрадісність, прагнення хоч чимось допомогти Україні.

Свого часу Юрій Іванович тренував спортсменів однієї арабської країни. З усмішкою згадує, як там ставляться до представлення своєї країни на міжнародній арені. Приміром, якщо в нас на спортсменах заощаджують, то в них — навпаки. Для делегації вибирають найкращі готелі тощо.

Проте Чиж тренував не лише професійних фехтувальників. Багато часу приділяв і роботі з дітьми, був одним з ініціаторів своєрідних чемпіонатів. (В арабських країнах працює чимало європейських тренерів — з Німеччини, Італії, Франції). На одному з таких змагань під час поєдинку його вихованка значно програвала. Але тренер підказав, як правильно треба діяти. І з відривом в одне очко дівчина виграла. Її батьки просто не знали, як віддячити тренерові...

Нині він узяв відпустку і приїхав до України. Але й тут не залишається без роботи. Брав участь у зйомках фільму «Мазепа», де виступав і актором, і постановником батальних сцен.

А ще Юрій Чиж — активіст партії «Єдність». Бо вірить, що це саме та партія, яка зможе втілити в життя проголошену програму.

Богдан ДОВНИЧ.
Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Коментар

Плата за навчання не змінюватиметься

Минулого тижня Верховна Рада схвалила Закон про внесення змін до Закону України «Про освіту» стосовно плати за навчання. Якщо його підпише Президент, підвищувати плату за навчання протягом навчального процесу буде заборонено.

На думку автора законопроекту — народного депутата Бориса Беспалого —прийняття такого документа «вибиває з освітнього ринку шарлатанів, які не здатні були дати якісну освіту». Останнім часом почастішали такі випадки: деякі вищі навчальні заклади заманювали дуже низькою ціною за свої парти молодих людей, особливо хлопців, які не поспішали до армії. А потім, коли людина вже втягнулася в навчальний процес, різко піднімали ціну за освіту. Зрештою, таке трапляється не лише у вузах.

За словами Б. Беспалого, схвалений парламентом законопроект вирішує два дуже важливі питання: по-перше, відтепер заборонено під час навчального процесу підвищувати плату за навчання в будь-яких закладах: державних і недержавних ВУЗах, школах, дитячих садках.

По-друге, для тих, хто вже навчається, протягом трьох місяців навчальні заклади повинні переоформити договори так, щоб не підвищувати оплату.

Вибори на півострові стартували

На сесії ВР АРК протистояння «центристів» і «лівих» під час формування нового складу Виборчої комісії Криму переросло у відкритий конфлікт.

Врешті визначилися, що вибори у ВР автономії відбудуться 31 березня 2002 року. З огляду на те, що заявок на представництво окремих політпартій у виборчкомі АРК було 35, а місць у ньому лише 15, вирішено обмежити представництво лише тими партіями, які в 1998 році подолали 4-відсотковий поріг на виборах до ВР Криму. Таких виявилося 8, а решту місць посіли профспілки, ветеранські організації, а також один кримсько-татарський представник.

Новопризначеним головою комісії знову став Іван Поляков. Він повідомив, що в Криму, як і 4 роки тому, буде утворено 100 одномандатних виборчих округів. Однак в Сімферополі, Сімферопольському районі, Армянську, Джанкої і Судаку їх кількість зміниться відповідно до змін у складі населення. На відміну від 1998 року, коли виборчком було обрано за 40 днів до виборів, нині його створили за 100 днів. «Є час, щоб в рамках календарного плану виконати всі заплановані заходи», — заявив Поляков, уточнивши, що керуватиметься поки що старим законом.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Міліцію треба берегти...

З нагоди Дня міліції та 10-ї річниці утворення органів внутрішніх справ нової України в Кіровограді відбулися урочисті заходи. У них традиційно взяли участь не тільки керівний актив області, а й чимало гостей, серед яких були і народні депутати України, що представляють регіон у парламенті. Правоохоронців та їхніх гостей тепло приймала Кіровоградська обласна філармонія.

Ігор ШАРОВ.

Усі учасники урочистих заходів зійшлися на тому, що сьогодні професія міліціонера не лише «і небезпечна, і важка». Вона стала ще й однією з найменш оплачуваних. І це той випадок, коли слабке матеріальне та соціальне забезпечення збіглися із величезним робочим — фізичним і моральним — навантаженням, украй ускладнивши працю українських правоохоронців.

Та, незважаючи на це, під керівництвом начальника УМВС у Кіровоградській області, генерал-майора міліції Станіслава Нікітенка в регіоні все-таки налагоджено чітку роботу охоронців правопорядку, головний принцип якої — «Міліція для людей». І, як підкреслив С. Нікітенко, оцінка ефективності роботи міліції населенням поступово стає визначальним критерієм її професійної спроможності.

Присутній на святі кіровоградської міліції керівник фракції політичної партії «Трудова Україна» у Верховній Раді Ігор Шаров зазначив, що депутатське об'єднання «За єдину Україну!» в парламенті, до якого входить і очолювана ним фракція, сприяло збільшенню бюджетних асигнувань Міністерства внутрішніх справ. І хоч цього все-таки недостатньо для належного рівня матеріального і соціального забезпечення вартових правопорядку, це, втім, максимально можливе, що держава робить сьогодні для правоохоронців.

Розуміючи водночас, що нагальні проблеми кіровоградських міліціонерів потрібно розв'язувати незалежно від стану фінансування силових структур, Ігор Шаров оголосив про рішення Міжнародного благодійного фонду «Україна» сприяти у виділенні капітану міліції Ігорю Кітрару трикімнатної квартири в місті Кіровограді, а також передав родинам загиблих під час виконання службових обов'язків міліціонерів матеріальну допомогу.

За словами Ігоря Шарова, увага держави до людей цієї професії має бути особливою, адже йдеться про силові структури — органи, які забезпечують внутрішню стабільність і міць державного організму.

Роман КЛИМ.

Єднання без перебільшення

Лідери року

Добре знана на сільськогосподарських ринках група компаній «Укррос» на загальних зборах, присвячених підсумкам роботи у 2001 році і планам на майбутнє, виступила в ролі асоціації.

Чому, власне, і чому раптом, — пояснив президент асоціації заслужений працівник сільського господарства України Сергій Федоренко: «Якщо не об'єднати фінансові, людські, технічні ресурси, а діяти поодинці — не вижити».

Щоб не пропасти поодинці

Така категорична заява могла пролунати з вуст багатьох бізнесменів, але менш за все її очікували від Федоренка. Товарообіг очолюваних ним компаній сягає 50 мільйонів доларів США за сільськогосподарський сезон. Вони збирають на сьогодні 7 відсотків від загальної кількості вирощених цукрових буряків у країні, і виготовляють 8 відсотків українського цукру. Взагалі, успіхи агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос» просто вражають. Цукрові заводи — ВАТ «Пальміракукор» (Черкаська область), ВАТ «Чортківський цукрозавод» (Тернопільська область), ВАТ «Куп'янський цукрозавод» (Харківська область) — за підсумками цьогорічного сезону посіли місця в першій четвірці кращих підприємств галузі. До того ж, якщо для перших двох це не вперше, то стрімкий злет Куп'янського цукрозаводу стався лише після того, як за справу взялися нові господарі з групи компаній «Укррос» та їхні партнери з УкрСиббанку. Ще недавно завод перебував на грані банкрутства, мав мільйонні борги перед бюджетом і своїм колективом. За словами голови правління ВАТ «Куп'янський цукровий завод» Петра Фесака, працювати восени доводилося «з коліс», бо деякі бурякопункти — на відстані 60—200 кілометрів від заводу. Але завдяки оперативному управлінню і транспортному забезпеченню сировину возили з Луганської, Харківської та Донецької областей — по 90—110 вагонів на добу. Завдяки поєднанню капіталів і зусиль, добре поставленому менеджменту результат перевершив усі сподівання. Виготовили майже 44 тисячі тонн цукру! Вихід солодких кристалів з кожної тонни сировини виявився найвищим серед підприємств країн СНД.

Багаті також... просять

Генеральний директор флагману українського цукроваріння — Чортківського цукрозаводу, який кілька років поспіль посідає перші місця у галузі, С. Атаманчук також одностайний з президентом асоціації Сергієм Федоренком: виготовити достатньо цукру — не бозна-що. Заковика в іншому: яким чином за нинішніх порядків на цукровому ринку його продати? Бодай з якоюсь вигодою. Адже нині ціна на білий цукор становить 1900—1950 гривень за тонну. Тим часом Постанова Кабінету Міністрів від 1 березня 2001 року визначає мінімальну ціну у 2370 гривень. Отже, або продавати собі у збиток, до чого штовхає брак обігових коштів на заробітну плату, або переходити на бартерні схеми розрахунків, які вже завели галузь у глухий кут.

— Ми не хочемо діяти ані так, ані так, — запевняє голова правління ВАТ «Пальміракукор» Віктор Павліченко. — Адже збитки не реінвестують. Ми повинні заробляти гроші для того, щоб їх вкладати у виробництво сільгосппродукції. Тільки цього року завод вклав у вирощування буряків 20 мільйонів гривень. І це, повірте, вирішальним чином вплинуло на загальний результат сезону. А результат неабиякий: виготовлено товарної продукції на суму 135 мільйонів гривень, приріст виробництва — в 1,4 разу. Що нам, вітчизняним виробникам, залишається? Ось, —показує помережний підписами аркуш, — звертаємося усім миром до голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Катерини Ващук...

Шість голів правлінь потужних підприємств галузі... просять особисто втрутитися для наведення елементарного порядку з імпортом цукру.

Цитую:

*«... Штрафні санкції щодо порушників (постанови Кабміну щодо встановлення мінімальних цін на цукор. — **Авт.**) тільки сприяють масовій бартеризації ринку і не впливають на ситуацію. На жаль, за цих умов деякі тіньові ділки йдуть шляхом остаточного розбалансування вітчизняного цукрового ринку через подальше демпінгування ціни на незаконно імпортований цукор. При цьому використовуються і недосконалість вітчизняного законодавства або нерівноправне становище України (як, наприклад, режим вільної торгівлі з Молдовою), і відверте порушення закону деякими корумпованими чиновниками».*

Коли Віктор Васильович старанно розписувався під цим «прошенієм», я думав про те, яку велику вагу воно має для асоціації, левову частку товарообороту якої становить саме цукровий бізнес. Але судячи з представництва на загальних зборах, інтереси асоціації не замикаються лише на солодкому. Досить сказати, що неабияких успіхів досягнуто і на зерновому ринку. Цього року для посівної та збирання врожаю закупили 2,1 тисячі тонн міндобрив, 2 тисячі тонн пально-мастильних матеріалів — зібрали й реалізували 90 тисяч тонн зернових.

Під єдиним дахом

Ціла низка підприємств асоціації спеціалізується на виробництві, переробці та реалізації продовольчої продукції. Так, упродовж 2000—2001 років реалізовано близько 9 тисяч тонн м'яса першої категорії та 1,5 тисячі тонн блокового м'яса, більш як 1400 тонн вершкового масла, близько 700 тонн шкур великої рогатої худоби...

Асоціація об'єднала під своїм логотипом до 30 агропромислових підприємств і структур, але кількість бажаючих стати асоційованими членами не зменшується: поруч зі мною сиділи керівники товариств з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Єлизаветка», «Аграрний дім імені Горького», «Лан», «Агрофірма Зоря» — хто з Харківської, хто з Кіровоградської, а хто з Черкаської області.

Усі як один зазначали, що приєднання до асоціації надає шансу позбутися боргів і недоїмок, яким уже скористалося чимало компаній.

За рік їхньої співпраці з асоціацією людям погасили багаторічні борги у заробітній платі, господарства почали працювати рентабельно, без претензій з боку бюджету.

Під час неформального знайомства з новими членами асоціації особливих рекомендацій не потребували представники ДП «Укррос-транс», чиїми зусиллями обсяги залізничних перевезень зросли цього року до 2 тисяч вагонів. Це не було схоже на традиційні звітні збори, бо говорили про наболіле, апелюючи конкретними цифрами.

Директор компанії «М'ясний двір Поділля» Олег Харчевний зазначив, що серед невикористаних резервів, які здатні вивести м'ясну галузь з кризи, — дотації, глибока переробка продукції, альтернативні напрями продовольчого виробництва .

Усіх турбував бюджет власного підприємства, економічні важелі справи, за якою стоїть уже 6 тисяч осіб на заході і сході країни. Ніхто не сумнівався в подальшому курсі на зниження собівартості продукції, мінімізації витрат на її виготовлення та переробку. Може, й справді через те, що вони під одним дахом асоціації, що спирається на сучасний управлінський досвід і сповідує прогресивний менеджмент. Без цього навряд чи їм вдавалося б за якийсь рік-півтора погашати банківські кредити.

Цього року підприємства групи сплатили близько 14 мільйонів гривень податків. До Пенсійного і Фонду соціального страхування перераховано більш як 3 мільйони гривень. Асоціація «Група компаній «Укррос» здійснює низку широкомасштабних інвестиційних проектів у різних галузях виробництва і переробки сільгосппродукції. І на радість, і на заздрість.

Сергій ВЛАД.

На знімках: раді асоціації звітує директор ДП «Пальміра» Олександр Саранюк; на трибуні зборів голова правління ВАТ «Чортківський цукровий завод» С. Атаманчук.

Виготовити багато цукру — не бозна-що

Вітаємо!

«На Поділлі має бути тепло»

(Початок на 3-й стор.).

За фінансовими результатами компанія впродовж останніх трьох років входила до ста кращих в Україні та вже вдруге стала номінантом альманаху «Золота книга української еліти». Є й інші показники стабільності та надійності. Згадаймо, приміром, що в 1999 році Комісія з цінних паперів США зареєструвала програму випуску американських депозитарних розписок на акції енергопостачальних компаній. І «Хмельницькобленерго» однією з перших в Україні отримала дозвіл на розміщення акцій за цією програмою. На поліпшення фінансово-економічного стану вплинуло надання траншу за міжнародною програмою TACIS у 1,7 млн. гривень.

Команда управлінців, згуртована головою правління, віднаходить і додаткові шляхи залучення інвестицій. Так, із середини 2001 року, зваживши на доведення маркетингових служб «Хмельницькобленерго», Національна комісія регулювання електроенергетики підвищила для компанії роздрібні тарифи на передачу електроенергії локальним мережам та її постачання споживачам регіону. Таким чином, з'явилась інвестиційна складова подолання наслідків екологічного лиха (ожеледі), що спіткало мережі Хмельниччини наприкінці 2000 року. Це також сприятиме підвищенню рентабельності основної діяльності, дасть змогу успішно реконструювати та модернізувати електричні мережі, фінансувати Програму подолання понаднормативних технологічних витрат електроенергії, котра вже реалізується шляхом впровадження електронних інтелектуальних лічильників високого класу точності.

Зменшення понаднормативних ТВЕ стане основним полем діяльності і так званої енергетичної міліції, до створення якої ВАТ ЕК «Хмельницькобленерго» приступила чи не найпершою в Україні. І взагалі, будуючи роботу віч-на-віч зі споживачем, керівництво цієї компанії приділяє першочергову увагу поліпшенню матеріально-технічної бази підрозділів енергозбуту та прагне високої культури обслуговування.

Зрозуміло, що у «Хмельницькобленерго» — найпотужнішого господарюючого об'єкта області, який приймає через магістральні електромережі електроенергію та передає її своїми високовольтними та розподільчими лініями (близько 35 тисяч кілометрів), трансформуючи цю енергію на 170 високовольтних підстанціях і кількох тисячах КТП, є чимало проблем. А тим паче, коли взяти до уваги те, що енергопостачальна компанія — це остання ланка в технологічному ланцюгу від виробників до споживачів електроенергії. І хоча у свято здебільшого заведено говорити про здобутки і речі приємні, однак ми запросили голову правління ВАТ ЕК «Хмельницькобленерго» Олександра Леонідовича Шпака на розмову відвертішу, в якій хоча б кількома словами буде мовлено і про проблеми.

— Я насамперед хочу щиро привітати всіх колег з професійним святом — Днем енергетика, яке віднині відзначатимемо 22 грудня. Нехай не тільки на Поділлі, а й у всій Україні буде і світло, і тепло, і комфортно, надійно та стабільно з електроенергією. Гадаю, нам вдалося подолати кризу у паливно-енергетичному комплексі країни, бо якщо нині товарообіг на оптовому ринку електроенергії сягає на місяць більш як мільярд гривень «живими» коштами, то це вже не криза. З середини 2000 року, коли набрав чинності оновлений закон України про електроенергетику, ми змогли погасити заборгованість у зарплаті, податках та платежах, у компанії з'явилися кошти на реконструкцію мереж, оснащення сучасними приладами обліку та на модернізацію. Зрозуміло, що за такий короткий проміжок часу нам не вдалося ліквідувати всі наслідки минулорічного стихійного лиха, однак, гадаю, з часом ми впораємося з цим. А сьогодні нагальними залишаються проблеми неплатежів, крадіжок майна та електроенергії. Ми сповна усвідомлюємо те, що обласна енергопостачальна компанія є останньою проміжною ланкою між виробниками та споживачами електроенергії, і ми просто зобов'язані повернути кошти від продажу кожної кіловат-години, в яку вкладено працю шахтарів, залізничників, працівників електростанцій та магістральних мереж... Електрична енергія не народжується в розетках, вона виробляється працею багатьох тисяч людей, і за це треба платити. М'яко кажучи, дивними видаються деякі кроки наших законотворців, на кшталт про списання заборгованостей з електроенергії, до невтішних наслідків можуть призвести такі передвиборні політичні ходи.

Очевидно, раціональніше було б списати безнадійну заборгованість агропромислового комплексу в рахунок погашення податкових зобов'язань підприємств паливно-енергетичного комплексу. Не менш актуально було б доповнити Кримінальний кодекс статтями про покарання за розкрадання електроенергії. Для країни, яка, виробляючи електроенергію, на 80% залежить від імпортних енергоносіїв, оплата за неї — це питання національної безпеки. Я думаю, всі ми маємо це усвідомлювати і разом дбати про наше майбутнє. Нехай воно буде радісним, як і в цей святковий день.

Н. КОБЕРНИК.

Хмельницький.

Термінал є. Чи буде нафта?

або Чого можна очікувати, коли воза ставлять попереду коня

19 грудня офіційно оголошено про завершення будівництва першої черги нафтотермінала «Південний», що має наповнювати «чорним золотом» нафтопровід «Одеса—Броди». Об'єкт, безумовно, вражає: на високому лівому березі Аджаликського лиману вишикувалися в два ряди величезні сріблястого кольору ємності, здатні водночас прийняти й зберігати 200 тисяч тонн нафти; трубопроводи від них спускаються вниз, до гавані, де споруджено 360-метровий спеціалізований причал для приймання танкерів з нафтою. Перша черга термінала розрахована на перекачування 9 мільйонів тонн нафти на рік, далі потужності нарощуватимуть аж до 40 мільйонів тонн. Безпрецедентний для України щодо масштабів нафтотранспортний комплекс — термінал «Південний» і 673-кілометровий трубопровід «Одеса—Броди» — готовий, отож, прийняти потужний нафтовий потік, аби спрямувати його далі, в інші європейські країни. Чи ж спрямує? І коли?

Фото Укрінформу

***

Мені випало побувати на терміналі за два тижні до завершення його будівництва, коли і на верхньому, і на нижньому майданчиках наносили, як то кажуть, останні штрихи для надання привабливого зовнішнього вигляду об'єкту. Тоді від усіх, з ким спілкувався, випало чути: «19 грудня у відкритті термінала візьме участь Президент України Леонід Кучма». Не відаю, чи така інформація надійшла з адміністрації глави держави, а чи співрозмовники виходили з аналогічної події, що відбулася тут-таки, на березі Аджалику рівно чотири місяці тому, 19 серпня. Тоді Леонід Кучма, перевдягнувшись у «робу», власноруч зварив «золотий шов» на нафтопроводі «Одеса—Броди», тим самим засвідчивши завершення будівництва цієї частини нафтотранспортного комплексу. Й ось не менш значуща подія — завершення спорудження, можна сказати навіть так, серця отого нафтопроводу — термінала. То хіба можуть урочистості з цієї нагоди відбутися без Президента? Ще через тиждень, уже в облдержадміністрації, почув: «Буде, скоріш за все, Прем'єр-міністр Анатолій Кінах». Не приїхав, однак, не тільки глава уряду, а навіть Міністр палива й енергетики, якому, здавалося б, за посадою належить перерізати червоні стрічки під час здачі подібних об'єктів. Не відаю істинних причин відсутності на урочистостях високих посадових осіб, можливо, вони були в цей час зайняті важливішими й нагальнішими справами. Та все-таки насмілюся припустити: не приїхали вони на «Південний» тому, що то була справді тільки «здача» об'єкта, що аж ніяк не рівнозначне «введенню в експлуатацію». А запитання саме щодо «введення в експлуатацію» обов'язково постали б — у персоналу комплексу, скажімо, у журналістів, ще в когось. Їх, власне, й ставили, а відповідали на те керівники нафтової галузі країни, від яких, відомо, залежить далеко не все. Отож і відповіді-прогнози були доволі туманні: «Десь у лютому-березні трубу прагнутимемо заповнити». Чим і звідки? «Нафтою, звичайно. Казахстанською чи азербайджанською». А що, є відповідні угоди — на обсяги, терміни? Таке намагання конкретизувати проблему було вочевидь не до пори. «Тепер, коли ми готові запропонувати потенційним партнерам цілком готовий нафтотранспортний комплекс, все і проясниться...»

О, як хотілося б у таке повірити! Бо справді не задля того, щоб труба залишалася сухою, стільки років велося спорудження отієї «будови двох віків», у яку вгепано сотні і сотні мільйонів гривень. Вітчизняних, тобто наших кровних, відірваних від найнагальніших соціальних потреб, адже при будівництві було взято курс на «власні сили й кошти». Тепер, отож, витрати треба відшкодовувати. І шлях тут один-єдиний — якнайшвидше й на повну потужність налагодження транзиту спорудженим нафтотранспортним комплексом. Та вже тепер ті, хто мав би заповнити ємності на терміналі, трубу на трасі, дають собі фору принаймні у два-три місяці, в які ота труба таки залишиться сухою. І такий термін, насмілююся припустити, не останній, він може розтягтися...

> *Звідки песимістичний прогноз? А з міжнародної практики, передусім — практики нафтового ринку. Певен, що подія, яка сталася нещодавно в Росії, була, наче казан окропу на голови наших політиків і чиновників.*

14 жовтня 2001 року перший іноземний танкер, завантажений видобутою в Прикаспії казахстанською нафтою, відчалив від термінала в Новоросійську і взяв курс на Середземномор'я. Нафтопровід «Тенгіз—Новоросійськ» довжиною більш як 1,5 тисячі кілометрів і термінал потужністю лиш першої черги — 28 мільйонів тонн нафти на рік (у перспективі — 67 мільйонів тонн) споруджено без особливого рекламного галасу і так само, без помпи, введено в дію. Притім Росія й Казахстан, маючи потужні нафтоносні райони й, відповідно, зиск від них, споруджували нафтотранспортний комплекс не самотужки, а створивши разом з іноземними партнерами могутній міжнародний консорціум, до якого увійшли такі велетні, як «Шелл», «Мобіл», «Шеврон», «Брітіш петролеум», інші. При цьому Росія й Казахстан навіть не претендували на контрольний пакет акцій, задовольнившись лиш блокувальним (відповідно 24 і 19 відсотків), решта дісталася усім отим компаніям. Розрахунок був простий і зрозумілий: авторитети світового нафтового ринку ніколи не допустять, щоб труба на Новоросійськ хоч на мить залишалася сухою.

А Україна, не маючи, по суті, власних нафтових родовищ, відчуваючи гострий брак коштів і позичаючи їх скрізь, де тільки дають, будує нафтотранспортний комплекс своїми силами. Маючи при цьому начебто цілком патріотичну мету: зате будемо повноправними господарями всього отого. Чого — всього отого? Сухої труби, порожніх резервуарів? Коли тільки проектували будову, розпочинали її, то хіба не мали намір піти визнаним у всьому світі шляхом (приклад Росії і Казахстану — не поодинокий, вони використали вже набутий досвід). Досить згадати успішні презентації проекту «Одеса—Броди», переговори, що давали надію, з тими самими нафтокомпаніями, підтримкою яких заручилися Росія й Казахстан, та іншими, здатними завантажити нафтопровід на десятки років наперед, доволі вигідні угоди з потенційними інвесторами. При цьому наша країна одержувала, за домовленостями, 30 відсотків плюс одна акція, ще 6 відсотків додавалося б їй під час погашення будівельних кредитів; Польща, яка прилучилася до проекту, одержувала 14 відсотків акцій. Тобто країни, що надавали територію для прокладання нафтопроводу від Чорного моря до Балтійського, володіли б контрольним (у 51 відсоток) пакетом акцій і могли б диктувати умови експлуатації нафтової магістралі. Польща, повіривши в наміри сусіди-партнера, оперативно створила міжнародний консорціум «Золоті ворота», залучила іноземних інвесторів до спорудження нафтопроводу «Броди—Гданськ», тобто пішла вивіреним у світі шляхом... Та раптом Україна змінює курс на 180 градусів, спішно переходить на «власні сили». Ура-патріотизм узяв гору над здоровим економічним (та й політичним) глуздом. Коня поставили позаду воза.

Після зварювання згадуваного «золотого шва» на нафтопроводі «Одеса—Броди» Леонід Кучма в бесіді з журналістами не без тривоги казав:

— Я переконаний в необхідності створення міжнародного консорціуму з експлуатації нафтопроводу. Сподіватися на те, що одразу після його спорудження сюди потече нафта, — наївно. Треба запрошувати її власників, а не чекати, поки вони самі прийдуть. Цим мають активно займатися наші дипломати й політики...

Часу, можливостей для того ой як багато втрачено! Та, як то кажуть, краще пізно, аніж ніколи. Спішно проводить низку зустрічей Міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Однак на переговорах, скажімо, з президентом Державної нафтової компанії Азербайджану Натіком Алієвим ідеться лише про 500 тисяч тонн нафти на рік. Є начебто ще якісь домовленості з Казахстаном. Та бесіди, домовленості — ще не гарантії. Як сказав (уже, правда, в іншій розмові) той самий Натік Алієв, «... гарантії може дати тільки ринок».

> *І нафтодобувні компанії ще міркують, через яку трубу їм перекачувати до споживачів нафту: монопольно українську чи ту, де й вони мають право голосу.*

Шукає партнерів з нафтового бізнесу Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах, перебуваючи наприкінці жовтня в США. За його присутності там Американське агентство торгівлі й розвитку надає грант у розмірі 125 тисяч доларів компанії «Укртранснафта» для розробки техніко-економічного обгрунтування створення міжнародного консорціуму для експлуатації Євразійського нафтотранспортного коридору, більшу частину якого становить саме українська магістраль. Задовольняємося крихтами, щоб якось надолужити прогаяне, тоді як за умови створення міжнародного консорціуму ще під час спорудження нафтопроводу «Одеса — Броди» й термінала «Південний» питання про їх експлуатацію нині не поставало б, закінчення будівництва природно перейшло б у використання потужностей задля відшкодування витрачених коштів. Бо нафтові магнати грошей на вітер не кидають. А від експлуатації, транзиту чималий зиск мала б, безперечно, й Україна.

Гаразд, облишмо плакати за упущеним. Тим більш що міжнародна обстановка ще раз дає нам шанс. Після відомих терористичних актів дещо змінилися зовнішньополітичні орієнтири США. Вони і їх союзники в Європі вже не покладають беззастережних надій в енергозабезпеченні лиш на ОПЕК, вони охололи у своєму ставленні до нещодавно такого шанованого проекту «Баку—Джейхан», що мав перекачувати каспійську нафту через територію Туреччини на узбережжя Середземного моря. Тепер Захід розглядає енергоресурси Казахстану, Азербайджану й Туркменистану як перспективу для себе на противагу, якоюсь мірою, ресурсам ОПЕК, де переважають арабські країни. А це вписується в коло інтересів України, що має вже готову «трубу». Отож, може бути, за сприяння Заходу якась частина нафти з Прикаспію й Каспію таки піде через термінал «Південний».

Але чим її доставити сюди з портів Супса чи Новоросійськ, приміром, куди вона надійде трубопроводами? Виникає нагальна потреба у великотоннажних танкерах, а український флот їх, по суті, не має. Й не матиме ще, з огляду на нашу бідність, тривалий час. У всякому разі, розроблена урядом програма поповнення вітчизняного флоту розрахована аж до 2015 року.

Отже, нафту перевозитимуть іноземні судна, що ми їх найматимемо? Вони вже перевозять понад 90 відсотків усіх наших вантажів. А тепер ще й нафту? За яку ціну? Чи не стануть новоспоруджені нафтопровід і термінал при цьому нерентабельними? Проблема повертається «на круги своя»: зарадити міг би, очевидно, міжнародний консорціум, що об'єднав би власників нафти й тих, хто транспортуватиме її морем та сушею.

Невже знову виявимо млявість, інертність, квасний патріотизм? Конкуренти не дрімають. І не довелося б, щоб таки не була сухою труба, перекачувати з Чорного моря в море Балтійське воду.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Афіни-2004 — за олімпійське перемир'я

Однією з головних цілей Греції як господині Олімпійських ігор 2004 року є відродження олімпійського духу. На цьому наголосила під час зустрічі з журналістами Тимчасовий Повірений у справах Грецької Республіки в Україні Роза Ієремія. А щодо рівня організації змагань, то тут греки прагнутимуть принаймні бути не гіршими за австралійців. Пані Ієремія повідомила, що до приїзду в Україну працювала в Австралії і була безпосереднім свідком чудової роботи австралійських організаторів Олімпіади-2000.

Хоча до Ігор ще понад два роки, майбутня їхня столиця Афіни — у стані посиленої підготовки. Бюджет Олімпійського оргкомітету — 1,7 мільярда американських доларів, з них 86 відсотків становлять доходи від продажу прав трансляцій, продажу квитків, внески грецьких та іноземних спонсорів тощо. Решта 14 відсотків (235 мільйонів доларів) вносять країни-учасниці. Крім цього, існує ще один бюджет — урядовий. Він становить 3,7 млрд. доларів, які витрачаються на довгострокові проекти (приміром, покращення інфраструктури).

Афіняни вже тепер відчувають дихання Олімпіади-2004 і... отримують дивіденди. Наприклад, розширено афінське метро, збудовано новий міжнародний аеропорт. Це — лише початок. У Греції прогнозують, що Ігри стануть потужним поштовхом до розвитку економіки. Передбачається, що обсяги «навколоолімпійської» економічної активності сягнуть 6,5 мільярда доларів. Завдяки Іграм очікується створення 265 тисяч постійних робочих місць.

Уже тепер організатори думають про безпеку під час змагань. Оргкомітет Афін-2004 планує направити велику делегацію на зимову Олімпіаду в Солт-Лейк-Сіті, щоб ознайомитися з досвідом американських колег. У безпеку буде вкладено 600 мільйонів доларів з урядового олімпійського бюджету. Вже створено спеціальний поліцейський дивізіон з безпеки Олімпійських ігор. А щодо відродження олімпійського духу, то уряд Греції і Міжнародний олімпійський комітет виступають з ініціативою повернутися до відомого «олімпійського перемир'я»: в давні часи за сім днів до початку Ігор, на період змагань і аж до семи днів після їх завершення припинялися війни й конфлікти. Отож уже створено Міжнародний центр олімпійського перемир'я, який пропагуватиме цю, можливо, трохи романтичну, трохи утопічну для сучасного світу ідею.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На фото АП: «організатор №1» — голова Олімпійського оргкомітету «Афіни-2004» Жіанна Ангелопулос-Даскалакі.

Любов і асиметрія

Думки з приводу

Посварити поляка з українцем і легко, і важко. З одного боку, ми просто приречені на збереження добросусідства, а з другого... Важко знайти іншу країну, на відносини з якою так само тисне тягар нашої спільної історії.

На польсько-українських конференціях у Львові та Варшаві українські дипломати, м'яко кажучи, здивували одного з авторів польської газети «Речь посполита» —професора Опольського університету Здіслава Найдера. На його висловлювання про важливу для України роль Польщі наші чиновники відреагували своєрідно: поквапилися зазначити, що «не менш важливими» є підтримка з боку Словаччини та Угорщини, а також зв'язки з Чехією, з якою в України «ніколи не було конфліктів». Найдер пише, що це зауваження викликало іронічні посмішки на обличчях французів і голландців, які теж там були присутні.

Вочевидь, спілкування з українськими дипломатами і надихнуло професора написати доволі уїдливу статтю про асиметрію в україно-польських взаєминах. Слід сказати, Україна й справді часто-густо демонструє, що вона зацікавлена в Польщі не більше, ніж у решті сусідів. Варшава трохи стомилася від ролі «адвоката українських прагнень», спрямованість яких чи не щодень змінюється. Однак не з усіма аргументами Найдера можна погодитися.

Приміром, професор пише, що поляки гостріше відчувають духовний зв'язок з українською культурою, ніж ми з польською. Тому, коли лунають назви Львів, Хотин, Бердичів, польські серця починають битися частіше...

На думку завідувача відділу Інституту історії України Владислава Верстюка, це той самий випадок, коли історію треба залишити історикам (перепрошую за потрійну тавтологію!). Міждержавні, міжетнічні відносини завжди були асиметричні, і не варто з цього «робити трагедію». До того ж незрозуміло, кому покращає, якщо в українців слова «Холмщина» та «Підляшшя» спричинятимуть масову історичну тахікардію.

... Нещодавно я стала свідком ще одного прояву асиметрії — на організованій Польським інститутом у Києві презентації книжки «Польські та українські історики перед обличчям проблем XX століття», одним з авторів якої є Владислав Верстюк. Книжку присвячено дискусіям, що відбувалися рік тому на польсько-українській конференції у місті Казимеж-Дольни. А асиметрія виявилася в тому, що видано книжку тільки польською мовою. До того ж презентація відбулася через рік після її виходу в світ.

Чиновників з МЗС це, може, й не засмутило — проблеми української та польської історіографії їх непокоять найменше. А от викладачам і студентам істфаків книга стала б у великій пригоді. Однак не всі з них досконало володіють польською.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Тимчасовий президент

В Аргентині призначено тимчасового президента країни. Ним став Рамон Пуерта. Колишній глава держави Фернандо де ла Руа пішов у відставку в зв'язку з урядовою кризою, спричиненою невдоволенням аргентинців економічною політикою кабінету міністрів. Раніше де ла Руа мав намір залишитися на своїй посаді і закликав до створення уряду національної єдності, проте опозиція з цим не погодилася. Акції протесту, що розпочалися 18 грудня, тривають. Хоча тепер у них бере участь значно менше людей. Режим надзвичайного стану в країні не скасовано. Додамо, що економічна криза в Аргентині триває вже понад 40 місяців.

Німеччина легалізувала проституцію

Верхня палата Бундестагу ухвалила закон про легалізацію проституції у Німеччині. Він наділяє представниць найдавнішої професії правами на державне пенсійне та соцзабезпечення, медстрахування. А зарахування проституції до аморальної діяльності переслідуватиметься в судовому порядку.

Різдво в бункері

Громадянин Великої Британії Колін Вуд проведе Різдво, усамітнившись у бункері в східному районі Лондона. Двотижнева «путівка» виставлялася в Інтернеті як місце, куди точно не дістанеться Санта-Клаус, і стала Вудові у 430 доларів. У такий спосіб британець вирішив уникнути традиційного родинного святкування Різдва.

Перемога над тероризмом ще попереду

Крім «Аль-Каїди», у світі діє безліч терористичних організацій, і більшість з них називають себе борцями за волю. «Борець за свободу для однієї людини є терористом для іншої», — сказав заступник координатора Офісу США із запобігання тероризму Стівен Монблатт на відеоконференції в американському посольстві. Не дивно, що США більше не закидають Росії про порушення прав людини в Чечні, хоча й зазначають, що боротьба проти тероризму неможлива без дотримання основних прав людини.

Серед найважливіших шляхів подальшої боротьби зі світовим тероризмом пан Монблатт виокремив такі: по-перше, закриття рахунків терористичних організацій у всіх країнах світу, по-друге, припинення фінансування терористів через наркобізнес, по-третє, поліпшення іміджу США в арабських країнах. Однак постає питання: невже до трагічних подій 11 вересня уряди цивілізованих країн не боролися з наркомафією чи фінансуванням терористичних організацій? Результати цієї боротьби, як бачимо, невтішні. Сьогодні, підкреслив Стівен Монблатт, дуже важливу роль відіграє світова антитерористична коаліція. Очевидно, в чіткій скоординованості дій урядів країн світу і полягає найкращий план боротьби з терористами.

Ще одна новація у знищенні тероризму — це регіональні програми підтримки для тих урядів, які самі не в змозі боротися з терористичними угрупованнями, що перебувають на їхній території. Така програма, фінансована урядом США, діє, наприклад, у Нікарагуа. Як Штати ставитимуться до країн, уряди котрих не захочуть боротися з тероризмом спільно із США (наприклад, Ірак чи Сомалі), пан Монблатт не уточнив.

Тетяна ПАСОВА.

Хроніка. Факти. Події

■ Світ про Україну

Невже «невдахи»?

(Початок на 1-й стор.).

«Шахтарів в Україні врятували з полум'я, — повідомляє «Бі-бі-сі ньюс» про аварію на шахті в Луганську. — Близько 100 шахтарів було врятовано під час пожежі на шахті ім. Баракова у східній Україні. Для того, щоб погасити пожежу, знадобилося чотири години. Всіх гірників, які працювали на глибині 600 метрів, доставлено на поверхню. Вибух на цій самій шахті в березні нинішнього року забрав життя 81 шахтаря. В Україні нині найнебезпечніші шахти в світі».

«Известия» цього тижня розмірковували над україно-російськими відносинами: «Словосполучення «основний стратегічний партнер» із вуст Кучми пролунало серйозно й вагомо — раніше він віддавав перевагу більш обтічному формулюванню «один із». Тим самим Кучма дав зрозуміти, що прозахідна орієнтація України не єдино можлива. Але українське міністерство, гордо іменоване «економіки та європейської інтеграції», навряд чи буде перейменовано — самі українські бізнесмени оцінили форум як майже світський захід (познайомитися —поговорити — розійтися)».

«Невдахи» — таку назву має матеріал про український уряд у «Бі-бі-сі ньюс». «Фіаско у зв'язках з громадськістю, якого зазнав український уряд через недавню катастрофу російського літака, збитого українською ракетою, ще раз підтверджує те, що урядовці нічого не навчилися під час скандалу зі справою Гонгадзе. Урок, який уряд пропустив у світлі цих драматичних подій, — це те, що приховування і брехня несумісні зі зв'язками з громадськістю. Обидва скандали завдали непоправної шкоди Україні. Міжнародна точка зору не проводить кордонів між країною і урядом, народом і владою. Тому загалом програла вся Україна», — вважають «Бі-бі-сі ньюс».

Огляд підготувала Тетяна ПАСОВА.

■ Вашингтон

Ірак — не ціль

Держсекретар США Колін Пауелл спростував чутки про те, що наступною ціллю антитерористичної кампанії стане Ірак.

■ Москва

Поправки до закону

Держдума РФ ухвалила в першому читанні поправки до закону «Про використання атомної енергії», які регламентують порядок формування комісії, котра розв'язуватиме питання про ввезення на переробку опроміненого ядерного палива.

■ Кабул

30 хвилин щодня

Так тепер працюватиме радіо «Вільний Афганістан». Конгрес США схвалив надання коштів на діяльність цієї радіостанції. З часом обсяг трансляцій планується збільшити до 12 годин на добу.

■ Єрусалим

Арешти працівників спецслужб

Палестинська влада заарештувала 15 працівників власної служби безпеки за підозрою в причетності до скоєння терактів проти Ізраїлю. Ця акція стала першою такою операцією палестинців.

■ Нью-Йорк

Свобода для туристів

Уперше після терактів туристи можуть відвідати острів Свободи в Нью-Йорку. Доступ до статуї Свободи, встановленої на острові, поки що закрито. Очікують, що його поновлять наступного року.

■ Преторія

ПередрізДвяна трагедія

У столиці ПАР впав дах супермаркету на ковзанку, що був усередині торговельного центру. Внаслідок цього понад 50 осіб, і серед них восьмимісячна дитина, опинилися під уламками.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Журналістська експедиція

Дуліби

Так називалося плем'я на території Західної Волині. У VI—VII століттях очолювало міжплеменне об'єднання східних слов'ян, розбитих аварами в VII ст. "Повість временних літ" розповідає про боротьбу дулібів з аварськими племенами. З X ст. дуліби у складі Київської Русі під назвою волиняни і бужани.

Центральний майдан Дулібів, як завжди, спостерігає за перемінами

Білі верхівки дерев змикалися над дорогою, перетворюючи її на тунель. Ліс густішав. Ми таранили берендеєве царство, як звичайну цукрову вату, нагадуючи собі учасників слалому. Машина несамовито ковзала. Вона мчала на захід Волині, у Турійський район — туди, де й нині мали тинятися тіні забутих дулібів. Та всіх тих, хто був після них... Хотілося хоч на йоту збагнути край, що приховує пристрасті минувшини.

Село Дуліби, що на березі річки Турії (Турійський район Волинської області) зберегло назву як печатку глибинної історії. Ще не так давно кордон села визначав шлагбаум. Перетинаємо умовну межу. Перші, хто нам трапився, — гніді кури з королівською поставою та рудий песик. Білу пообідню тишу руйнували діти на санчатах. Слава сільському етикетові: малі віталися з нами, як з давніми друзяками.

Робінзонка

Центральний майдан — галявина на всі смаки. Поруч співіснують нова церква, старий пам'ятник Леніну, кілька магазинчиків, будинок культури, пам'ятник полеглим односельцям, дитсадок, готель. Два кроки —і школа. Ще "надцять" кроків і — острів Марусі, Марії Іванівни Антонюк, господині фельдшерсько-акушерського пункту (ФАП). Вікна цього будиночка дивляться прямо на такий само невигадливий будинок сільради, на ремонт якого ось уже чотири роки не витрачають жодної копійки. Отже, пані Марія —універсальна лікарня. Її ФАП — єдиний у Дулібах медзаклад.

Марія Антонюк: "Дуліби, кажете... Ще як була молода, чула, що колись тут мешкало плем'я, називалося дуліби. Звідти й пішло поселення. А так воно чи ні — Бог його зна..."

Багатофункціональна Маруся, як її називають земляки, сама собі начальник. Вона приймає пацієнтів з ранку до 12-ї. А після гасає селом, сюди-туди.

— Це ви мене випадково тут зловили. Учора жінку від нас завозили в "онко". То я й зателефонувала, як там і що... Нема спокою і вночі. Хворіють дітки малі, старі люди. Ніч не ніч, а треба бігти... Як вийшла заміж, працювала тут шість років на півставки. Тоді це 33 рублі було. Потім 22 роки у колгоспі трудилася — обліковцем на фермі. Одного разу по мене прийшли і стали кликати: "Ходіте, Іванівно, ходіте!.." Уже й чоловік мій тоді помер. То пройшла курси знову (я ж фельдшер за освітою). І тепер тут уже другий рік... Чим людей лікую? Усе беру в аптеці. Були б гроші. Не те щоб їх зовсім не було, хоч це й мізер. Хотілося б, щоб на "скору" більше давали. (Ось був випадок, чоловік на заводі під прес рукою потрапив. Больовий шок — уже від нього можна померти...). Та я тримаюсь. У нас в селі є діти, що їх свого часу взяли з дитбудинку. Малі відставали у розумовому розвитку. Тепер уже повиростали.

Василь Ткачук із зубом доісторичної тварини

А все ж сироти, хочеться їм більше тепла віддати... От холодильник треба полагодити: деякі медикаменти треба зберігати по-особливому.

Той, хто має великого зуба

Довідка "ГУ". *Як свідчать дослідники, у VI—VII століттях н. е. предки-слов'яни побудували тут неукріплене невеличке поселення площею приблизно до 1 га. Мешкали вони в напівземлянках, поруч облаштовували господарські ями. Годувалися зі скотарства та землеробства. Це слов'янське поселення (ним археологи впритул займалися у 1967 р.) — не єдине місцеве відкриття. На північний схід від села, на лівому березі Турії, знайдено невелике чотирикутне городище невизначеного часу. Його почали обстежувати 1956 року. А на правому боці Турії — два давньоруські кургани. Дослідники трохи потурбували їх своїми лопатами. У різних джерелах висловлюється припущення, що кургани зберігають поховання князів, вождів племен, воїнів. Переконатися в цьому було б не зайве. Проте розкопки за нинішніх злиднів — забаганка, розкіш, роботи потребують серйозних фінансових вливань. Востаннє тут копали 1996 року студенти Волинського держуніверситету.*

Цього колоритного чоловіка привели до нас буквально під конвоєм. Ні, він нічого не накоїв. Просто у нього є реліквія — кістка невідомої тварини: ні коняки, ні корови, а якоїсь древньої істоти. Колись Василь Семенович Ткачук працював механізатором.

Василь Ткачук: "Копав я рови неподалеку від річки. І знайшов кістку. Це — зуб, я думаю. Якось приїхав до мене один науковець з міста, коли дізнався про цю знахідку. Хотів зуба в мене забрати. Та я не віддав".

Пенсіонера Василя Ткачука ми сфотографували з дорогою йому кісткою на тлі церкви й пам'ятника Леніну. Та вигідний кадр, в який хотіли злити кілька несхожих епох, на жаль, не вийшов. Поки налаштовували неслухняний об'єктив, сільський голова Степан Петрович Федюк розкрив таємницю старого механізатора. Мовляв, ходить хранитель гігантського зуба на те саме місце з року в рік. Мріє, що земля знову виверне що-небудь.

Степан Федюк: "Дуліби?.. Це не вигадка. Наприкінці шістдесятих сюди приїздили з Московського інституту археології. Вчені знайшли підтвердження, що тут дійсно проживали древні племена. Ви як їхали, бачили видолинок: там було колись озеро. А навколо озера, вздовж річки, аж до її верхів'їв, — колишнє поселення. Це дивовижна земля. У Велику Вітчизняну зовсім поруч аж три місяці проходила лінія фронту. Але в самих Дулібах німців не було - вони стояли в сусідніх Туричанах. Ось так".

Автономія на пісках

Довідка "ГУ". *У "Списку населених місць Волинської губернії" за 1906 рік зазначено, що в Дулібах нараховувалося 432 жителі (нині - 565). Ну, а якщо зазирнути ще глибше, то літописи свідчать: до 1861 року в селі Дуліби, як того часу і в багатьох інших регіонах Російської імперії, панувало кріпосне право. Селянська реформа на Волині (не плутати з реформами нинішніми!) мала певні особливості. В основу земельного устрою селян було покладено інвентарні правила 1847-1848 років. Селяни за викуп наділялися у спадкове і безстрокове користування землею, що закріплялася за ними внаслідок інвентарної реформи. 1863 року дулібівські селяни переводилися на викуп і ставали власниками. Сума викупних платежів встановлялася на 20 відсотків менша за оброк. Та хоч як там було, а кращі землі залишалися в польських поміщиків. Населення зростало, грунти ділилися (землю ділили між синами). Таким чином, більшало малоземельних селян.*

Мовчазні свідки різних епох

Щоб переконатися у спіралеподібному розвитку людства, варто побувати в Дулібах. Наші "сталкери" засніженим селом підказали адресу: СВК "Волинь", а колись —зразково-показовий колгосп. Ми не ставили собі мету його рекламувати. Проте феномен витривалості, стійкості господарства — у наявності. Голова господарства Станіслав Гаврилович Грищенко — тутешня історія. Він — підтвердження, що дулібів знищити неможливо. Хоча й били їх протягом усіх цих століть.

Станіслав Грищенко: "36 років я тут головою колгоспу. Це й тепер — найпотужніше господарство в районі. Знаєте, яким я його приймав? Тут нічого не було. У нас земля — найгірша, це я вам як уроджений черкащанин кажу: суцільні піски, болота. Полісся, одним словом. До нас приїздять на роботу з різних регіонів країни —звідти, де все розвалилося. Ви ж знаєте, що наша область була льоносіюча?.. Тож ми тепер одні сіємо льон. І не зменшили, а збільшили посіви. Влітку школярі заробляли тут по 20 гривень на день... Зима —мертвий сезон, кажете? То у нас ферма чимала, льонозавод, тракторна бригада, автопарк, пекарня. Ми тут маємо все своє. І могли б бути повністю автономні. Вижили... Є в нас невеликий маслозавод. Робили масло. А як невигідно стало його возити — продаємо молоко".

> *Першим був не Господь*
> *і не геній,*
> *Першим був —*
> *простий чоловік.*
> *Він ходив по землі зеленій*
> *І між іншим хлібину спік.*
> *І не зміг заробить*
> *монумента*
> *Цей наївний франк*
> *чи дуліб,*
> *Бо не зміг*
> *він знайти момента,*
> *Щоб узяти патент на хліб.*
> **Василь СИМОНЕНКО, "Перший".**

Думаю, ми ще розповімо про унікального господарника, якому за всі його заслуги держава нарахувала... 117 гривень пенсії. Про Станіслава Грищенка — істинного дуліба, хоч і черкаського — треба розповісти окремо. А зараз один штрих: нас, прибульців, спантеличило те, що вся соціальна інфраструктура, збудована під орудою голови, процвітає й нині. А скільки ми дорогою побачили знівеченого вщент!..

Станіслав Грищенко: "Дуліби?.. Колись по річці Турії жили племена. Згодом тут розвинули хутірську систему... В тому, що історія тут повновода, нема чого сумніватися. Колись мені до рук потрапив середньовічний меч, він був мені дуже дорогий. Тепер меч — у шкільному музеї. А стосовно нинішнього нашого життя, то скажу вам ось що. Село скрізь у країні деградувало, що б там не розповідали нам з трибун. А тут люди вірять: доки Грищенко живий, щось буде".

Майстер номер один

Довідка "ГУ". *На початку XX століття в Дулібах було дві вулиці. Хати вкриті соломою або очеретом. У першу світову чоловіків мобілізували в царську армію. А 1915-го сюди прибули військові, які змусили селян винести з клунь у поле необмолочену пшеницю та жито. І спалити — щоб не дісталася ворогові. Мешканців силою евакуювали. Селяни продали худобу, а самі на три роки вирушили у Катеринославську губернію. Не вдалося зрушити з місця лише старого Приступ'юка. Повернувшись додому, селяни, ясна річ, застали пустку. Хати стояли сліпі й без дахів. Поля позаростали бур'яном. Мати Федора Столярука, як свідчить сучасний літопис, за 5 російських карбованців купила далеко від свого села корову. Тварина годувала одразу дві родини... Кілька років поспіль у Дулібах лютували пропасниця, короста і тиф. Багато людей померло.*

Про Антона Якимовича Олексюка ми чули від багатьох його односельців. Мовляв, будь-що полагодить —дерев'яне, залізне: майстер, яких пошукати треба. А коли познайомилися з 72-річним чоловіком, були вражені також і з іншого приводу. Історія родини Антона Олексюка — посібник з різних видів господарювання.

Антон Олексюк: "Дуліби? Це таке плем'я... Я тут народився. І батько тут народився. У діда мого хутір був неподалік. У п'ятдесяті всіх почали зганяти в село. Якось повернувся з роботи додому — хата нарозпашку: "Збирай речі, перевозь".

У колгоспі його називали комбайнером номер один. А коли найкращий механізатор вийшов на пенсію (нарахувала йому вдячна держава 126 гривень), став дітям допомагати. Молодше покоління Олексюків отримало пай. Тож клопоту Антонові Якимовичу додалося. Шкода лише, здоров'я час від часу підводить.

Літописець Руслан

Довідка "ГУ". *У 1921 році Дуліби відійшли до Польщі. Польська влада провела комасацію, тобто переселення значної кількості людей із села на хутори. Непосильні податки, відробіток за дрібні грошові та натуральні позички, низькі закупівельні ціни на сільгосппродукцію робили становище селян нестерпним. У селі неодноразово вивішувалися листівки антипольського спрямування. У 1936 році в Дулібах спалахнув селянський страйк.*

Чи втікає молодь із Дулібів? На погляд стороннього —запитання цілком природне. "Та куди їм тікати?" —чули ми звідусіль. У Польщу на заробітки (кордон — за якихось 50 км) вже не бігають. Хіба що кілька "спиртовозів" за сезон і тих, хто перепродував машини, — то їх на пальцях можна порахувати.

Наша знайома "робінзонка" Марія Антонюк обіцяла, що наступного року в селі народиться п'ятеро немовлят, а то й більше. Інші старожили висловлювали занепокоєння: мовляв, народжується п'ятеро, а помирає двадцять п'ятеро. І це — в Дулібах, що борються за виживання. Що вже казати про ті села, які десятками зникають з карти України...

І все-таки молодий люд гуляє весілля, заводить нащадків і, всмоктавши уроки древніх предків, думає, як не загубитися в цьому житті. А для тих, кого від дорослих проблем відділяє кілька років, є в Дулібах класичний сільський клуб з дискотекою: скромний магнітофончик і зал із стінними розписами недалекого минулого. Розуміючись на кон'юнктурі мистецького ринку, ми порадили клубівським працівникам: не кваптеся виносити на горище картини про героїчне вчора. Клубний соц-арт колись цінуватиметься не менше за кістку мамонта чи середньовічний меч. Є у клубі неповторна за історією створення картина. Станіслав Грищенко замовляв її 1965 року на честь початку великої історії свого колгоспу.

Саме цю картину голова показового колгоспу Станіслав Грищенко замовляв художникові в 1965 році

Руслан Томашук, 23-річний завідуючий клубною бібліотекою: "Дуліби? Назва пішла від племені. До речі, у Львівській, Рівненській областях, а також неподалік від Бреста в Білорусії є села з такою самою назвою. Чому? Це елементарно: племена кочували. Були спочатку дуліби і бужани, а вже потім стали волиняни. Ця земля пам'ятає багато. Показав би вам підземний хід, але він засипаний... Я збираюся писати нову історію нашого села. Занурюся в архіви. Це ж самому цікаво знати, хто ти є такий..."

Коли Руслан напише літопис, можливо, це буде справжній гуманітарний прорив у новітній історії села. Бо ж поки що фонди його книжкового царства не поповнюються. Видання дуже старі. А читачі вимагають переважно учбову літературу: школа — через дорогу.

Небесний розвідник Франко

Туди й спрямував свою ходу наш уже тимчасово піший екіпаж. Нас, чужинців з міста (яким і відсутність каналізації видається чимось неймовірним), вразила повна некомп'ютеризованість школи. Мабуть, не знайшлося спонсора — приміром, грошовитого випускника минулих років, який подарував би хоч одну розумну машину.

Тутешні педагоги, як, утім, багато їхніх колег по інших селах, справді заслуговують на пам'ятники за життя. Не лише через свій нехитрий побут, що його етнографи назвали б модним словом "аутентичний". Вчителі Дулібівської середньої школи, навіть коли довго не отримують зарплату, подвижницьки ходять на роботу. Цей молодий колектив (33 роки - середній вік) не страйкував жодного дня.

У камерному шкільному музеї ми побачили те, чим міг би пишатися краєзнавчий музей. Серед експонатів — свідків різних епох — і старовинний меч голови колгоспу Станіслава Грищенка. Тепер холодна зброя чекає на свій рядок у майбутньому літописі.

А ми під морозну завісу нашої подорожі пригадаємо ще один епізод із сторінок уже написаних.

Довідка "ГУ". *1919 року на небесну розвідку вилетів одномоторний аероплан "Альбатрос", пілотований сотником Української Галицької армії Петром Франком, сином відомого письменника. Петро Іванович був збитий над старовинними курганами на околиці Дулібів. Поляки взяли його в полон, та героєві вдалося втекти із табору для військовополонених.*

... Машина різала навпіл ажурний тунель — уже сутінковий. У крижану ніч нас проводжали тіні древніх слов'ян. Які не зраджують своїм по-зимовому незворушним Дулібам. Спокійним і самодостатнім на перший погляд, де в різні часи перетиналися різні погляди, сподівання, долі. Тут сплітались різномовні народи. На безвинні голови падали сокири. Хто процвітав, а хто й голодував. Та багатотерпні, гордівливі дуліби, онуки дулібів (хай пробачать генетики, археологи, історики за таке фривольне поводження з минулим), ніколи особливо не мали часу оглядатися на тих, хто вершив їхні долі. Вони сіяли хліб. І чекали від своєї багатошарової землі чергових дарів.

Стежками древніх племен подорожували
Ольга КЛЕЙМЕНОВА,
Роман ЖИЖАРА (фото).

P. S. Щира подяка голові Турійської районної ради Олександрові Дишлюку за допомогу в підготовці матеріалу.

Волинська область.

Це — не законсервована в часі хатинка, а шкільний музей. Побут хай не древніх слов'ян, але все одно —пращурів

Офіційно

Чергове пограбування держави

Заява фракції Соціалістичної партії України "Лівий центр — соціалісти і селяни" про розбазарювання державної власності

Державний фонд № 441, що зберігався в Державному архіві — музеї літератури і мистецтва, 800 тисяч сторінок рукописів та старих видань композиторів XVI—XVIII століть з приїздом канцлера ФРН пана Шрьодера в Україну відправлено урядовим рішенням до Німеччини.

Архів був знайдений радянськими танкістами в купі сміття в роки Великої Вітчизняної війни на території Польщі. Вартість цих матеріалів оцінюється більш як у 10 мільярдів доларів США.

Це вже третя колекція, яку було передано з ініціативи Президента Кучми до Німеччини. Взамін Україна не отримала жодного втраченого у роки війни експоната. Про нас ніхто в Європі не дбає.

Влада і далі торгує пам'яттю своїх загиблих батьків, щоб в очах Заходу якимось чином виправити своє добряче зіпсоване реноме, думаючи, що справа Гонгадзе і плівки Мельниченка швидше забудуться. Ні, помиляєтеся, панове, буде навпаки.

А що ж громадськість?.. Як у відомому Шевченковому: "А братія мовчить собі, витріщивши очі".

Прем'єр В. Ющенко підписав постанову про вивезення у січні 2001 року Л. Кучмою частини архіву, А. Кінах підписав постанову про вивезення всього архіву. Оце вам і "Наша Україна", і "Єдина Україна". Міністерство внутрішніх справ супроводжує вивезення, СБУ забезпечує, Державна митна служба переправляє через кордон. Це про них Ліна Костенко написала:

Отак воно і йдеться до руїни,
Отак ми й загрузаємо в убозтво.
Є боротьба за долю України.
Все інше — то велике мискоборство.

А цей архів, безвідносно до походження, є складовою частиною Національного архівного фонду України, власністю держави! Українське законодавство забороняє їх купівлю-продаж, роздержавлення.

Висновок один: в Україні злодії при владі, грабують незалежно від того, чи він у мундирі, чи у смокінгу, одне слово — яничар.

Питання про реституцію (повернення вивезених під час війни культурних цінностей) в законодавчому порядку не обговорювалось.

В ялтинсько-потсдамських домовленостях зазначено, що німецькі культурні цінності, які опинилися в союзників по антигітлерівській коаліції, є компенсацією збитків від німецької агресії, стаття 107 Статуту ООН також забороняє повернення Німеччині будь-яких трофеїв.

Повертати цінності можна, але розумно, щоб авторитет держави зростав, а не падав. Практика односторонніх передач культурних цінностей України іншим державам, зокрема ФРН, суперечить чинному законодавству України і не відповідає національним інтересам.

Міжнародна угода, підписана у 1993 році, на яку посилаються під час передачі, повинна ратифікуватися Верховної Радою згідно зі статтею 9 Конституції України. Цього зроблено не було. Протокол передачі культурних цінностей урядом України уряду Федеративної Республіки Німеччини, підписаний за уряд України послом А. Пономаренком, — це констатація намірів, а не керівництво до дії. Німці вимагають. Вони дбають про культуру, їм вигідна така малопрофесійна і така недоумкувата наша позиція.

Фракція Соціалістичної партії вважає за необхідне розглянути в Верховній Раді питання про реституцію культурних цінностей. Коли постає потреба передачі, то необхідно її законодавчо врегулювати, щоб пани урядовці разом з Президентом остаточно не пустили Україну по світу голою і босою.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
перший заступник голови фракції.

Ровесники незалежності: свято триває

Цей фестиваль — на виріст і самих його учасників, і нашої держави

Відбувся перший в Україні мистецький фестиваль молодих талантів «Ровесники Незалежності», яким столичний Київ увінчав торжества з нагоди десятиріччя незалежності України. Розмову про цей фестиваль наш кореспондент веде з автором ідеї, заступником голови оргкомітету фестивалю, заслуженим діячем мистецтв України, поетом Леонідом ФЕДОРУКОМ.

— Леоніде Євгеновичу! Щонайперше, про шлях від ідеї до заключного концерту фестивалю.

— Так, це шлях у чотири місяці! Якщо за календарем. Уперше я цю ідею привселюдно «озвучив» 1 вересня у сімдесят шостій середній школі Києво-Святошинського району, куди ми прибули на перший дзвінок з начальником управління сім'ї та молоді Київської міської держадміністрації Олександром Куликом. Я тоді ще не дуже знав цю людину, бо то, фактично, було наше знайомство. Але вже невдовзі зрозумів, як пощастило моєму проектові. Це управління першим виступило засновником київського фестивалю. Потім приєдналося головне управління освіти і науки, яке очолює Борис Жебровський. Далі — головне управління культури і мистецтв на чолі з Олександром Биструшкіним. А Київська організація Національної спілки письменників України та Українська академія наук національного прогресу стояли біля витоків самої ідеї і, звісно, письменницький голова Леонід Череватенко та президент академії Олексій Оніпко її підтримали. А очолив оргкомітет фестивалю заступник начальника головного управління освіти і науки Києва Михайло Герасименко. Оргкомітет і привів справу до першого фінішу.

— Ви маєте на увазі продовження фестивалю?

— Продовження київського, бо він уже ввійшов окремим рядком у план культурно-мистецьких заходів Київської міської держадміністрації на наступний рік. А в наступному році передбачаємо його перехід у всеукраїнський фестиваль «Ровесники незалежності». В Києві 29 тисяч дітей, що народилися в 1991 році, а в Україні — 630 тисяч. Я належу до людей творчої професії. І, по суті, вперше побачив, як злагоджено працює керівництво Києва на чолі з Олександром Омельченком.

— Які ж особливості виділяють цей фестиваль серед інших заходів для дітей, концертів?

— Про одну особливість я вже сказав: Україна має 630 тисяч ровесників незалежності. Це ціле нове покоління громадян, яке увібрало в себе дух і волю нової України і яке вже бере активну участь в утвердженні національної ідеї, зокрема в мистецько-духовній сфері. Є в країні різні дитячі заходи і рухи, але наш важливий тим, що це фестиваль не надуманий, а виріс із самої історії України, її першої, заголовної сторінки — незалежності, і є, по суті, закономірним.

Ще цей фестиваль — на виріст і самих його учасників, і нашої держави. Саме це вже підтвердили і десять мистецьких відбіркових турів, що відбулися в районах столиці, і міський заключний огляд у Київському палаці дітей та юнацтва. Оглянуто творчий доробок майже двох тисяч дітей.

— Все це потребувало великих сил і коштів?

— Сил — так. Потребувало і коштів, але в тім ще одна особливість нашого фестивалю, що він, на відміну від багатьох інших, не комерційний. Для учасників і їхніх батьків усе це обійшлося безплатно. Якщо десь коло учасників обмежувалося матеріальними можливостями і діти не могли потрапити до числа учасників, то в нас усі бажаючі демонстрували свої творчі здібності в усіх жанрах: у вокалі, хореографії, інструментальному, малярському, народно-побутовому, поетичному, композиторському мистецтвах. На заключному етапі журі прослухало майже сто концертних номерів, оглянуло близько двохсот картин, цілу виставку ручних робіт: аплікації, вишивка, художнє плетіння, писанки, ляльки і десятки інших творів, у які діти вклали свою душу.

— А хто був у журі?

— Голова журі — Михайло Чемберджі, ректор Київської дитячої академії мистецтв, народний артист України, професор. Члени журі: президент Академії мистецтв України, народний художник України, професор Андрій Чебикін, лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка, народний артист України, професор Мирослав Вантух, заслужений художник України Наталія Ніколайчук, заслужений працівник культури Людмила Пацунова, заслужений працівник освіти, директор Київського палацу дітей та юнацтва Тетяна Свирська. Журі, як бачите, авторитетне, досвідчене. Вирішено: юні таланти виступлять і на гала-концерті, який відбудеться 26 січня на сцені Українського дому. А далі — продовження...

Інтерв'ю взяв Сергій ЛЕМЕХА.

Час запалювати нові зірки і... зникати?

«Крок до зірок» — «Надія України»

Психологам давно відомо, що ледь не з колиски найбільшу цікавість у дітей викликають телепередачі, фільми і концерти, де грають і співають їхні ровесники. Мабуть, саме в цьому секрет великої популярності «теледітей». Адже аудиторія мало того, що чисельна — вона дуже довірлива, сприйнятлива і надзвичайно щира!

На жаль, вітчизняний теле- і шоу-виробник не надто часто радує нас чимось справді захопливим зі сфери видовищ. А до дитячої аудиторії ставиться і зовсім неуважно (напевне, не вважає за потрібне розважати поки що неплатоспроможного споживача). Саме тому дитина, вмостившись біля екрана, змушена перетравлювати другосортні мультики та страшилки закордонного виробництва або, за компанію з батьками, дорослу шоу-культуру (теж, до речі, не першого гатунку).

Мимохідь нагадаємо: будь-яка країна, яку хвилює її майбутнє, вважає за необхідне випускати цілу серію якісних дитячих проектів. До того ж телевізійні концерти, де «зіркують» діти, — це, як то кажуть, дуже «читабельний» матеріал. І незмінний рецепт розчулення глядача.

Цим рецептом — завоювання дитячої аудиторії шляхом «розкручування» талановитих дітей на великій сцені і телеекрані — скористався ректор Київського національного університету культури і мистецтв, а також генеральний продюсер Всеукраїнського дитячого конкурсу «Крок до зірок» **Михайло Поплавський.** Про причини, які спонукали його до створення проекту, ми вирішили розпитати у Михайла Михайловича особисто. І почули:

— «Крок до зірок» зайняв ту нішу, котру в Росії традиційно займала «Утренняя звезда». Раніше нашим дітям доводилося їздити в Москву і платити великі гроші, щоб узяти участь в цій програмі. «Крок до зірок» — конкурс, безкоштовний для всіх дітей України. До нас приїжджають з усіх регіонів. Принципово важливо й те, що конкурс проходить на перший сцені столиці —у Національному палаці «Україна». Емоційний заряд, що дитина його тут отримує, залишається з нею на все життя. Ми докладаємо максимум зусиль, щоб зробити «Крок до зірок» привабливішим і професіональнішим. Наша мета — створювати дитячу програму, не гіршу за «Євробачення».

— Серед хлопців і дівчат старшої вікової категорії, яким невдовзі виповниться 18, напевне, є й ті, що марять навчанням в університеті культури?

— Так, для нашого КНУКіМ — це пошук талановитих, неординарних, творчих особистостей, які в майбутньому стануть хореографами, співаками. До речі, ця передача — велика творча лабораторія для студентів кафедри шоу-бізнесу, естради, звукорежисерів.

— Як ви вважаєте, талант дитині дається від народження чи його треба підтримувати й плекати? І як часто конкурсанти вражають вас своїми талантами?

— Дуже часто! Взагалі мені здається, що діти вже народжуються зірками. З нашими дітьми можуть конкурувати хіба що співаки з Італії. Діти талановитіші за нас! Просто ми зайняли ту нішу і не даємо молодим прорватися на екран. Вважаю, сьогодні обличчя народних і заслужених артистів (включаючи і Поплавського) вже повинні зникнути з телеекранів. А на їхні місця має прийти молодь.

Діти — це святе для кожного із нас. Дитина повинна мати можливість творчо реалізуватися у спорті, науках чи мистецтві. Створити їй умови для цього — завдання держави. Замість видання безмежної кількості директив і постанов, котрі нічого не дають, потрібна конкретна програма підтримки творчої молоді на державному рівні.

— Що ви побажаєте батькам юних артистів?

— Шановні тата й мами, якщо у ваших сім'ях зростають діти, які мають Божий дар, підтримайте їх. Станьте енергійнішими, підприємливішими, мудрішими і сміливішими. Заради коханого чада. Хтозна, можливо, колись Україна дякуватиме вам за це.

Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімку: Михайло Поплавський та Ані Лорак.

Співайте, танцюйте, отримуйте призи!

Редакція газети «Голос України» в рамках Всеукраїнського дитячого конкурсу «Крок до зірок» проводить конкурс «Надія України». Газетярі визначатимуть своїх переможців у відбірковому півфінальному та фінальному змаганнях юних обдарувань.

Серед півфіналістів ми оберемо шістьох лауреатів «Надії України» — трьох співаків та трьох танцюристів. Кожному з них наше журі вручить приз: почесну грамоту та подарунок. Не виключено, що враження редакційного журі відрізнятимуться від точки зору шановних організаторів. Тож нас гріє думка, що оскільки призерів буде більше, буде більше й усміхнених облич.

Не забудемо ми і про фіналістів. Для двох володарів II премії (по одному в кожній номінації), окрім дипломів, ми приготували й медалі «Надія України», іграшки та премії в розмірі 200 гривень кожному. Такі ж призи одержать і два переможці — лауреати I премії. Тільки розмір винагороди — не 200, а 300 гривень.

А володар гран-прі — той, хто найбільше припаде нам до душі, — крім медалі «Надія України» та іграшки, отримає від «Голосу України» премію в розмірі 500 гривень!

Отже, найкращих буде п'ятеро. І про кожного з них ми обов'язково розкажемо на сторінках нашої газети.

Віктор СКРИПНИК: «Повернення до «Дніпра» відкладається»

Футбол

Минулого вівторка бременський «Вердер», здобувши чергову перемогу в чемпіонаті бундесліги над «Фрайбургом» — 3:2, піднявся на третю сходинку в турнірній таблиці. Цей клуб став справжнім відкриттям першого кола чемпіонату Німеччини. Після провального старту він провів вражаючу десятиматчеву безпрограшну серію.

Вагомий внесок в успіх «Вердера» й оборонця збірної України Віктора Скрипника, який з чотирма м'ячами став одним із кращих бомбардирів бременців. До речі, його третій гол у ворота «Фрайбурга», забитий з пенальті, — переможний.

— Завдяки чому команді вдалося зробити такий яскравий стрибок угору? Щоправда, дехто твердить, що «Вердерові» просто пощастило…

— Нам ніхто не подарував жодного очка. У кожному поєдинку, як то кажуть, працювали за повною програмою. Справа зовсім в іншому: «Вердер» кілька сезонів поспіль виступає практично незмінним складом, хлопці «притерлися» один до одного, і рано чи пізно команда мала показати якісний футбол. А після кількох переможних матчів з'явилася впевненість у власних силах. Водночас конкуренти почали втрачати очки.

Звичайно, було б здорово, якби в передостанньому турі перед перервою переграли дортмундську «Боруссію». Тим більше що за грою ми мали б взяти три очки, та й моментів для взяття воріт створили задосить. Та в деяких епізодах від наших нападників відверталося щастя, в інших — чудово діяв Леманн. В результаті нічия — 1:1.

— Як ви гадаєте, на що в цьому сезоні може розраховувати «Вердер» у першості бундесліги?

— Якщо реально дивитися на речі, то про чемпіонство говорити не випадає. А от пробитися до Кубка УЄФА — для нас цілком реально. Якщо не вийде зробити це за результатами виступів у чемпіонаті, спробуємо розв'язати питання через Кубок Інтертото.

— У чемпіонаті Німеччини настає перерва…

— Наш матч з «Фрайбургом» був останній у першій частині турніру. І тепер ми вже у відпустці, з якої повернемося одразу після Нового року. Вже на 3 січня у нас заплановано перше тренування.

— А де відпочиватимете?

— Як завжди — в Україні.

— Вікторе, останнім часом подейкують про ваше повернення до «Дніпра»…

— Це просто чутки. Так, справді, ми розмовляли з генеральним директором «Дніпра» Андрієм Вікторовичем Стеценком. Обговорили умови українського клубу, якби я прийняв його пропозицію. Для мене «Дніпро» — рідна команда, де й хотів би завершити кар'єру футболіста, та сьогодні про це думати зарано. Мій контракт з «Вердером» продовжено ще на два роки...

Іван ОЗЕРЧУК.

На знімку: Віктор Скрипник.

Народжується збірна

У манежі тренувального центру київського «Динамо» у Кончі-Заспі завершився дитячий турнір серед команд, складених із гравців 1987 року народження. Ці змагання було організовано спеціально для того, щоб визначити коло кандидатів до юнацької збірної України 14-річних, яка саме народжується.

Як розповів голова комітету ФФУ з дитячо-юнацького футболу Олег Орєхов, керувати цією командою доручено відомому тренерові Вікторові Кащею. Саме підопічні Віктора Йосиповича з київської «Академії» у вирішальному матчі виграли (2:0) в однолітків із Республіканського училища фізкультури і спорту.

Третє місце дісталося збірній Дніпропетровщини, яка після нічийного результату в основний час (0:0) влучніше пробила пенальті (4:2) у поєдинку з харків'янами.

Наступні місця посіли команди: Криму, Львівщини, Запорізької та Луганської областей.

Переможцям і призерам спеціальні кубки, дипломи і подарунки вручив президент ФФУ Григорій Суркіс. Було визначено також найкращих за амплуа. Кожна команда отримала м'ячі. Щоб було, як кажуть, чим працювати.

Тренери новоутвореної збірної мають намір переглянути ще велику групу кандидатів у Донецькому та Південному регіонах. Перший тренувальний збір цієї команди планується організувати в лютому 2002 року.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Як зупинити сповзання ?..

Хокей

Прихильників цього виду спорту в Україні насправді багато. І вони горді від того, що наша національна збірна вчетверте поспіль візьме участь у чемпіонаті світу у групі А (квітень—травень наступного року). Є вона і в реєстрі олімпійського турніру в Солт-Лейк-Сіті. Здавалося, що ще треба? Раді та й годі.

Але ті, хто знає про справжній стан справ у хокейному господарстві країни, не поділяють отого оптимізму. Адже відбувається постійне сповзання українського хокею з вершин, яких він досягав упродовж багатьох десятиріч завдяки плануванню і повсякденній праці сотень людей — керівників, спортсменів, тренерів.

Свідчення цього неприємного руху — нещодавній виступ молодіжної збірної України на чемпіонаті світу в Австрії. Ще зовсім недавно наша «молодіжка» виступала у світовій еліті. А от тепер вона змагається в першому дивізіоні. З горем навпіл підопічні Олександра Куликова вийшли до півфіналу. Однак там зазнали нищівних поразок від австрійців — 1:9 та норвежців —1:7. Прописку в цій групі продовжено. А чи надовго?

— Якщо держава не зверне уваги на дитячий хокей, — каже авторитетний і шанований фахівець, заслужений тренер України, директор СДЮШОР «Сокіл» **Валентин УТКІН**,— то найближчим часом він припинить існування. У чемпіонаті Східно-Європейської хокейної ліги наші старші юнаки (гравці 1984 року народження) за всіма показниками поступаються однолітками із Білорусі та Латвії. Це дуже прикро й боляче. Адже з нуля хокей в Україні виріс до помітного рівня. 1985 року київський «Сокіл» здобув бронзові медалі чемпіонату СРСР. А 1991 року нашу школу було визнано найкращою в Союзі! На жаль, із тренерів, які вивели наш заклад на позицію лідерів, залишився тільки Юрій Крилов. Свого часу в пошуках кращого життя та умов праці за кордон подалися наші провідні фахівці: Борис Гольцев, Віктор Чибирєв, Валерій Голдобін, Вадим Сибірко — до Росії, Костянтин Гаврилов — до Швейцарії. Решта відійшла від хокею зовсім і заробляє іншою працею.

На зміну досвідченим прийшла молодь. Це, зрозуміло, не могло не позначитися на результатах. Що й казати, нелегко їй доводиться. Та нові наставники люблять свою професію і вкладають у неї душу. Досвід, як кажуть, справа наживна. А ініціативу й сумління потрібно підтримувати фінансово.

Багато років тому по всій країні почали зводити ковзанки — в Києві, Харкові, Сіверськодонецьку, Донецьку, Дніпродзержинську, Запоріжжі, Новому Роздолі. На теренах України хокей став масовим видом спорту. І згодом кількість перетворилася на якість. У столиці виховали олімпійського чемпіона Олексія Житника, а в Харкові — Сергія Петренка. Чемпіоном світу став Дмитро Христич. Він, Житник та донеччанин Олег Твердовський нині — зірки НХЛ. Перелік відомих вихованців можна продовжувати довго.

Юні хокеїсти СДЮШОР «Сокіл» з 1982 по 1991 рік постійно посідали призові місця у всесоюзному чемпіонаті. А колектив 1969 року народження під керівництвом Бориса Гольцева виграв його. Команда 1971 року народження легко обігрувала однолітоків з московського ЦСКА, у складі яких виступав Павло Буре.

Школа мала чудові умови: хорошу матеріальну базу, тренерів вищої кваліфікації, насичений календар змагань (упродовж сезону проводили 50—60 поєдинків з колективами Москви, Латвії, Уралу, Сибіру, Казахстану, Білорусі). У 1989 та 1990 роках у команд школи було по 54 відрядження! А 1997-го — лише два. Того щасливого часу для українського хокею було все — гроші, спортивні табори, транспорт. За таких умов гріх було не готувати класних майстрів.

Тепер картина протилежна. Все робиться на кошти батьків. Трошки допомагає міська влада Києва і СТП «Україна». Хоча й на ентузіазмі вдається виховувати таланти. Але вони, не встигши зіп'ястися на ноги, тікають до Росії, Швейцарії, Німеччини, за океан.

Хоч як це прикро, але дійшли ми до межі, за якою —провалля. Якщо держава не подасть руку допомоги, то хокей в Україні перестане існувати. Адже самим профспілкам цього воза не витягти. Як на мене, наспів час створення загальнонаціональної програми розвитку хокею. Ініціатором цієї справи має виступити Федерація хокею України. Варто будувати найпростіші ковзанки. І не лише в Києві, а при них організовувати ДЮСШ. Тоді хокей знову стане масовим, буде з кого вибирати таланти, з'явиться надійний резерв у національної збірної...

У номер

Біатлон

Олімпійська пристрілка

Прихильники спорту в нашій країні мають особливі надії на успішний виступ на Олімпіаді в Солт-Лейк-Сіті нашої уславленої спортовки Олени Зубрилової. А поки що вона робить досить успішні пристрілки на етапі Кубка світу у словацькому містечку Осрблі. Там Олена здобула срібну медаль в індивідуальних перегонах на 15 кілометрів. А перше місце посіла шведка Магдалена Форсберг. Це її п'ята поспіль перемога на етапах змагання-2001/2002.

Наша Олена дуже раділа своєму «сріблу», бо на старті через невлучні постріли заробила три штрафні хвилини. І навіть не думала про місце у призовій трійці. Та на останніх рубежах Зубрилова відновила приціл. А її швидкості може позаздрити навіть Форсберг. Українка показала час на сім секунд кращий, ніж у шведки. Поліпшивши стрільбу, можна перемагати головну фаворитку.

Олена поки що звикає до нової зброї, і її стрільба має бути кращою.

— За тиждень до старту ми поміняли гвинтівку, —розповідає Зубрилова. — Вона мені дуже подобається. Легша за попередню на кілограм. Отож звикаю. Сьогодні навіть сталися певні зміни на краще. Все йде за планом. Подій не форсуємо. Пік форми плануємо здобути в лютому, коли почнеться Олімпіада. Звичайно, мрію про олімпійську медаль, мало того — золоту!

Футбол

Призові — великий стимул

У Цюріху (Швейцарія) на позачерговому засіданні ФІФА затверджено розміри виплат національним федераціям країн, чиї збірні пробилися до фінального турніру світової першості-2002. Кожна команда отримає у півтора разу більше, ніж це було на попередньому чемпіонаті у Франції, — по мільйону швейцарських франків (600 тисяч доларів) і по півтора мільйона за кожний матч у груповому турнірі, незалежно від результату. Отже, кожний учасник чемпіонату одержить щонайменше 5,5 мільйона франків. Чим далі команда пройде, тим більше заробить. За вихід до 1/8 фіналу — плюс 1,6 мільйона, до 1/4 — 1,8 мільйона, до 1/2 — 2 мільйони. Чемпіон світу отримає додатково 2,5 мільйона, учасники матчу за третє місце — по 2 мільйони.

Якщо все скласти, то найсильніша команда планети матиме 13,4 мільйона швейцарських франків (8,04 мільйона доларів).

Художня гімнастика

Справа Кабаєвої —Чащиної: невтішний підсумок

У сучасному спорті від слави до ганьби — один крок. Російських зірок Аліну Кабаєву та Ірину Чащину офіційно звинувачено у вживанні допінгу після того, як було оприлюднено результати їхніх аналізів. Ще тринадцятого листопада з'явилося перше невтішне повідомлення. Цей факт визнала тоді тренер гімнасток Ірина Вінер. За її словами, заборонений препарат «фуросемід» потрапив до організму спортовок з неякісними харчовими добавками. Але формально звинуватити Кабаєву і Чащину тоді не могли. Для результатів проби В та її перевірки потрібен був місяць.

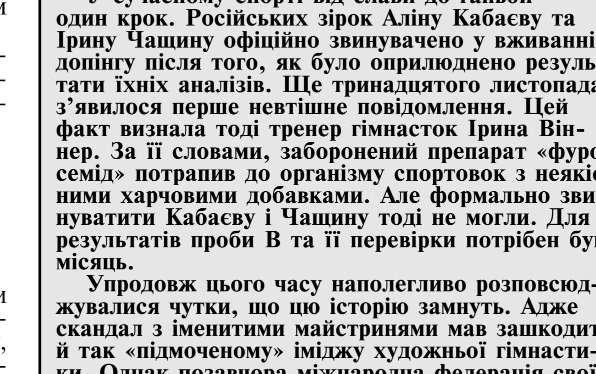
Упродовж цього часу наполегливо розповсюджувалися чутки, що цю історію замнуть. Адже скандал з іменитими майстринями мав зашкодити й так «підмоченому» іміджу художньої гімнастики. Однак позавчора міжнародна федерація своїм прес-релізом офіційно підтвердила, що проби Кабаєвої та Чащиної містять «фуросемід». Найближчим часом на засіданні спеціальної комісії федерації розглядатимуть подальшу долю порушниць. На ньому обидві гімнастки матимуть право відстоювати власну правоту. Якщо це не вдасться, Кабаєву і Чащину дискваліфікують терміном до двох років.

Ця історія може мати продовження. Проби на допінг у росіянок взяли ще в серпні під час Ігор доброї волі в Австралії. А після цього в жовтні на чемпіонаті світу Кабаєва і Чащина виграли відповідно золоту і срібну медалі в абсолютній першості. В разі дискваліфікації ці результати можуть анулювати. І тоді титул абсолютної чемпіонки світу дістанеться киянці Тамарі Єрофеєвій, яка була третьою на тому турнірі.

Фотофакт

Заслужений тренер України Валентин Уткін і його підопічні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Без зміни хокей загине

Воно живе

Щоразу, вирушаючи до своєї рідної Кантівки, я мимоволі думаю: ось цього разу там вже майже не буде чого фотографувати, окрім краєвидів. Справді, моя Кантівка, особливо взимку, живе тихо-тихо. Там усього сімнадцять дворів, і жодної малої дитини; всі мешканці — пенсіонери, для них навіть відро води витягти з колодязя — то робота, сумірна з будівництвом піраміди! Але Кантівка здатна дивувати своєю живучістю. Особливо оживає вона по суботах, коли її діти та онуки з'їжджаються сюди з ближніх і дальніх країв і всюди чується дитячий щебет і щасливий гомін дорослих; і не одному мені в таку мить хочеться, щоб субота якнайдовше не закінчувалась, бо в суботу село живе!

Сергій КОВАЛЬЧУК.
Фото автора.

Старокостянтинівський район на Хмельниччині.

Божий дар

Сварить батько своє чадо
За якусь провину.
Та найбільш, що не признався,
Докоряє сину:
— Як нашкодив, так май мужність
Мовить вголос — каюсь!
Більш цього не повториться,
За все вибачаюсь!
А то бреше безсоромно
Батькові у в очі.
Що ж то буде тоді з тебе,
Як виростеш, хлопче?
А сусід, ту вчувши мову,
Й каже: — Годі клясти!
Може, стане він відомим
На весь світ фантастом.
— Та воно, як так, сусіде, —
Непогане діло...
Хай би вже собі брехало.
Та ж хоч червоніло!
— Е, тут з вами я ізнову
Згодитись не можу.
Так брехати — скажу прямо —
Це уже дар Божий!
Як залишиться й надалі
Він таким, як змалу, —
Будете колись гордитись...
Сином-генералом!

Анатолій РИЖЕНКО.

Комерційне оголошення

Фірма «Барахло-інтернешнл» проводить скупівлю глав держадміністрацій. Оптом і вроздріб. Дорого. Непідкупним главам держадміністрацій — знижка.

Тези й антитези

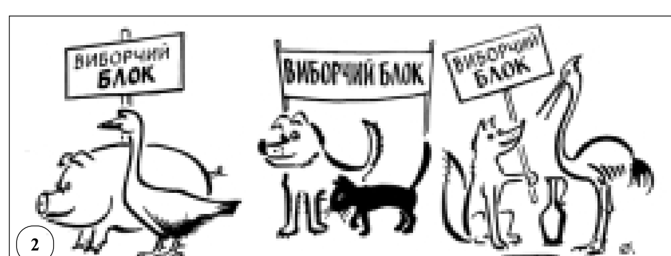
- Будь другом: допоможи ворогу зарити свій томагавк.
- Маєш справу з байдужими — спокійніше твоїй пиці.
- Золоте весілля — це коли все життя лаються і б'ються, але не розлучаються.
- Намагайся не рухатися вперед ногами!..
- Без сірих кардиналів дійсність сірішає.
- Реклама: «Генії — найкраща аерозоль від байдужості».
- Людина — не цар природи, а перший звір серед рівних.
- Карлик без п'єдесталу здається великим і земним.
- Не вчи дурня сумлінно — вченим стане!
- Хочеш бути сильним і непохитним — будь дубом!

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Карикатурист продовжує тему

1 Фото Олекси ВАЩЕНКА.

2 Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Із незрозумілого

- Чому Піфагор уславився своїми штаньми, а не, наприклад, сорочкою? Чи не замішана у цьому жінка?
- Коли покидьки суспільства потраплять на смітник історії?
- Чому зростає споживання на душу населення «мерседесів», меблів, ікри й кави — і при цьому в геометричній прогресії зменшується кількість тих, хто вважає, що став жити краще?
- Чому гідні мають менше, ніж негідні? І де та книжка, в якій розписано, хто чого гідний?

Юрій АЗАНОВ.

7 мішків гречаної вовни

До вашого відома!

У держадміністрації приступили до реалізації довідок, які документально підтверджують, що ваші вкрадені мільйони зароблено чесною працею.

Демократія на марші

У Банановому Маразмадорі відбулися вибори губернаторів. Вибирав їх особисто президент.

Шлюбне оголошення

П'ю, бешкетую, ніде не працюю. Познайомлюся з гарненькою інтелігентною дівчиною, яка хоче дізнатися, що таке справжнє сімейне щастя.

За велінням часу

Заповнити прогалини в підготовці висококваліфікованих фахівців для роботи в сучасних умовах узялися в Нью-Кизяківській академії. Тисячі молодих людей уже кинулися у цей храм науки опановувати секрети своїх майбутніх професій: кілерів, сутенерів, наркобаронів, губернаторських референток.

Чудеса

У Банановому Маразмадорі з'явився новий вид свиней — літаючих. Багатьом справжнім свиням у цій республіці вдалося злетіти надзвичайно високо!

Головне — здоров'я

25 мільярдів доларів надано цього року в Банановому Маразмадорі на охорону здоров'я. Всі вони будуть спрямовані на будівництво центру реабілітації. В цьому центрі на сонячних Сейшелах нещасні олігархи і деякі прихвосні нарешті зможуть відпочити від шампанського, противнючих топ-моделей, круїзів, отримання заслужених орденів та ін.

Геральдика

У Банановому Маразмадорі затверджено новий герб республіки: паразити і шакали (що символізують трудову еліту) тягнуть мішки з грошима (символ високого життєвого рівня народу) на пароплав з гарним ім'ям «Демократія», що от-от відпливе на Канари (символ любові до Вітчизни).

В Європу

Середня зарплата працівників заводу «Фігмаш» досягла 700 доларів. І хоча багато хто з них одержує не більш як 18 доларів на місяць, завдяки мільйонним зарплатам директора, головбуха та їхніх наближених середня зарплата працюючих на підприємстві неухильно наближається до європейської!

Круто!

128 разів обіцяли торік дати бій мафії в Банановому Маразмадорі. Однак це ще не межа: наступного року планується урочисто пообіцяти покінчити з мафією 250 разів!

Зміцнювати співдружність

У селищі Кизяківка відбулася сходка кримінальних авторитетів. Почесними гостями на ній були представники правоохоронних органів.

Олександр ПЕРЛЮК.

Із незрозумілого вдвічі

Чому принцип доміно має відношення до економіки й політики, які не мають відношення до ігор узагалі й до цієї — зокрема?

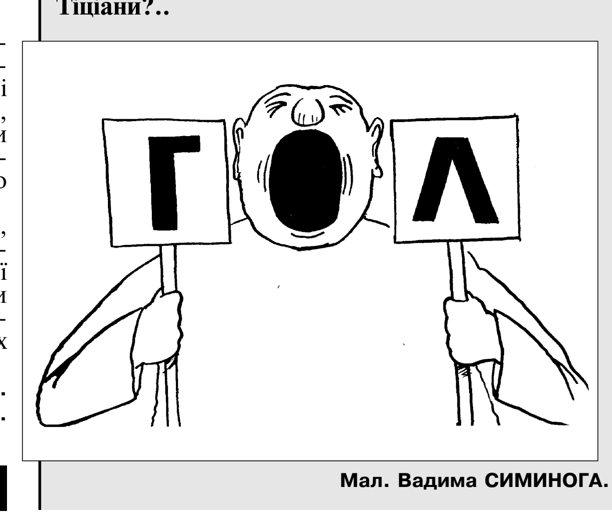
Податковий інспектор — це паразит чи санітар суспільства? І хто при цьому платник податків?

Чиновник — це світогляд, спосіб життя чи діагноз?

Що таке статистика? Наука чи ще одна гілочка на дереві влади?

Чому гілки влади такі далекі від дерева, на якому ростуть, і від коріння?

Якщо буття визначає свідомість, то звідки беруться Шекспіри, Коперники, Бетховени, Тіціани?..

Мал. Вадима СИМИНОГА.

Остання милість

— Звели гінцям своїм рознести країною радісне оголошення про проведення в Мумбалайзії загального перепису населення

У спекотній острівній державі Мумбалайзії після благословенного набуття незалежності потихеньку став вимирати народ. Ні, тигри-людожери з неприступних хащ не захворіли на ненажерливу форму сказу, а страхітливі тропічні мікроби не зазнали бодай якихось фатальних мутацій. Просто через невпинне зубожіння мумбалайзійські чоловіки вже не могли, як раніше, утримувати в сім'ї по півтора десятка законних дружин. І тому народжуваність серед тубільців різко впала, а померти в Мумбалайзії завжди було значно легше, аніж, скажімо, пообідати.

Президент Мумба спочатку не помічав змін, але згодом стало впадати в очі, що під час численних парадів на центральній галявині країни куряви від ніг вірнопідданих здіймалося дедалі менше. І коли після собак та кішок зникли з'їдені співвітчизниками пацюки, президент збагнув — час втрутитися. Практично економікою держави опікувався віце-президент Кунумба. І коли його посадили голого на мурашник, то сердешний щиро зізнався, що злий дух звабив його працювати переважно на власну кишеню.

Мумба не терпів зради, а тому довго кричав на обліпленого мурахами нещасного, жахаючи його всіма відомими смертними карами. Президент ладен був пробачити своєму улюбленцеві все, крім того, що жорстокі тортури тубільців, запроваджені здирником Кунумбою за несвоєчасну сплату податків, стали відомі світовому загалу. І Мумбалайзія теперечки могла втратити гуманітарну допомогу, що переважно складалася зі стратегічних поставок віскі до президентського палацу та солярки для єдиного у країні дизель-генератора.

— Ти повернеш мені мій народ, а ще важливіше, мені — імідж президента процвітаючої демократичної країни або сконаєш у цій пекельній купі! — люто кричав Мумба. — Даю тобі моєю президентською милістю останній мізерний безнадійний шанс.

Кунумбу витягли з мурашника й обтрусили від клятих мурах. Коли кволе тіло його впало у пилюку, жадоба до життя і природна кмітливість зробили, здавалося б, неймовірне: чоловік прудко підповз до ніг свого володаря і, підвівши руки, благаюче попрохав:

— О, незрівнянний, мудрий та милосердний вождь, милостиво погодься вислухати мене нещасного, і я ніколи не зраджу цієї високої довіри.

— Ну, — нетерпляче бовкнув Мумба.

— Звели гінцям своїм рознести країною радісне оголошення про проведення в Мумбалайзії загального перепису населення. О, наймудріший, доручи цю роботу мені, і світ не знатиме щасливішої та більш процвітаючої країни, що приростає і населенням, і багатствами, і незнаними ніде в світі правами людини! Повелителю, здійсни цю останню щодо мене велику милість заради щастя свого вдячного народу.

— Живи, пройдисвіте! — бовкнув Мумба примирливо, а подумки здивувався: «Ти диви — і як це я сам не дотумкав до такого?!». Президент посміхнувся і на знак своєї останньої великої милості копнув Кунумбу носаком ноги по зубах. Але тому не стало боляче, адже капці президента виготовляли з найніжнішої шкіри й хутра молоденьких мініатюрних мавпочок.

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Овечки мріють про часи, коли на Землі не стане вовків і людей

Інформація про додаткову емісію акцій ВАТ "Ізмаїльський завод таропакувальних виробів "Дунай-Пак"

1. Характеристика емітента

1.1. Повне найменування:
Відкрите акціонерне товариство "Ізмаїльський завод таропакувальних виробів "Дунай–Пак". Скорочене найменування: ВАТ "ІЗТПВ "Дунай–Пак".
1.2. Місцезнаходження емітента: 68610, Одеська обл., м. Ізмаїл, вул. Аеродромна. 2–Б, тел./факс (04841) 2–04–62.
1.3. Дата державної реєстрації акціонерного товариства та орган, що здійснив його реєстрацію: 23/07/1997р. Ізмаїльський міськвиконком.
1.4. Предмет та мета діяльності: виробництво металевих виробів, виробництво виробів з пластмаси, виробництво дерев'яної тари, лакування жесті. Метою діяльності є отримання прибутку від виробничої, господарської, підприємницької та інших видів діяльності відповідно до чинного законодавства України.
1.5. Розмір статутного фонду: 1493630,00 грн. (один мільйон чотириста дев'яносто три тисячі шістсот тридцять грн. 00 коп.). Статутний фонд сплачено повністю.
1.6. Чисельність штатних працівників станом на "30" вересня 2001р. 134 особи.
1.7. Чисельність акціонерів станом на "30" вересня 2001р. 284 особи.

2. Баланс, звіт про фінансові результати та їх використання

станом на 01.01.2000р., на 01.01.2001р. та на 30.09.2001р.

Форма № I Код за ДКУД 1801001 (у тис.грн.)

АКТИВ	Код рядка	На 01.01.00р.	На 01.01.01р.	На 30.09.01р.
I. НЕОБОРОТНІ АКТИВИ				
Нематеріальні активи: залишкова вартість	010	137,0	117,5	117,5
первісна вартість	011	137,0	137,5	137,0
Знос	012	–	19,5	19,5
Незавершене будівництво	020	19,5	19,5	19,5
Основні засоби: залишкова вартість	030	3297,4	3073,0	3046,9
первісна вартість	031	6048,9	5912,8	5833,2
Знос	032	2751,5	2839,8	2786,3
Довгосторокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040			
інші фінансові інвестиції	045			
Довгострокова дебіторська заборгованість	060			
Інші необоротні активи	070			
Усього по розділу I	**080**	**3453,9**	**3210,0**	**3183,9**
II ОБОРОТНІ АКТИВИ				
Запаси:				
виробничі запаси	100	233.7	208,4	130,0
тварини на вирощуванні і відгодівлі	110			
незавершене виробництво	120	8.2	0,2	0,8
готова продукція	130	130.2	127,6	89,8
Товари	140	52,4	28,9	8,0
Векселі одержані	150			
Дебіторська заборгованість за товари, роботи і послуги:				
чиста реалізаційна вартість	160	253,1	72,2	231,6
первісна вартість	161	253,1	72,2	231,6
резерв сумнівних боргів	162			
Дебіторська заборгованість за розрахунками				
з бюджетом	170			
за виданими авансами	180			
з нарахованих доходів	190			
із внутрішніх розрахунків	200			
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	14,9	15,6	130,2
Поточні фінансові інвестиції	220			
Грошові кошти та їх еквіваленти:				
в національній валюті	230	0,3	0,4	5,7
в іноземній валюті	240	4,7	4,9	–
Інші оборотні активи	250	0,4	7,7	13,8
Усього по розділу II	**260**	**697,9**	**465,9**	**609,9**
	270	–	–	–
БАЛАНС	**280**	**4151,8**	**3675,9**	**3793,8**

ПАСИВ	Код рядка	На 01.01.00р.	На 01.О1.01р.	На 30.09.01р.
1. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ				
Статутний капітал	300	1493,6	1493,6	1493,6
Пайовий капітал	310			
Додатковий вкладений капітал	320			
Інший додатковий капітал	330	3214,6	3214,6	3214,6
Резервний капітал	340			
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	(–1191,8)	(–1726,3)	(–1810,3)
Неоплачений капітал	360			
Вилучений капітал	370			
Усього за розділом I	**380**	**3516,4**	**2981,9**	**2898,0**
II ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНИХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ				
Забезпечення виплат персоналу	400	4,2	–	–
Інші забезпечення	410			
Цільове фінансування	420			
Усього за розділом II	**430**	**4,2**	**–**	**–**
III. ДОВГОСТРОКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ				
Довгострокові кредити банків	440			
Довгострокові фінансові зобов'язання	450			
Відстрочені податкові зобов'язання	460			
Інші довгострокові зобов'язання	470	59,9	52,5	73,4
Усього за розділом III	**480**	**59,9**	**52,5**	**73,4**
IV. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ				
Короткострокові кредити банків	500			
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510			
Векселі видані	520			
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	175,4	199,4	709,2
Поточні зобов'язання за розрахунками:				
з одержаних авансів	540	–	26,5	36,3
бюджетом	550	234,0	160,1	17,7
з позабюджетних платежів	560	24,7	26,7	–
із страхування	570	85,1	149,7	16,8
з оплати праці	580	17,7	68,7	21,5
з учасниками	590			
з внутрішніх розрахунків	600			
Інші поточні зобов'язання	610	34,4	10,4	20,9
Усього за розділом IV	**620**	**571,3**	**641,5**	**822,4**
V. ДОХОДИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	**630**			
БАЛАНС	**640**	**4151,8**	**3675,9**	**3793,8**

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЗА 2000 РІК

та станом на 30.09.2001р. (форма № 2 Код за ДКУД 1801003)

I.ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ (у тис.грн.)

Стаття	Код рядка	На 01.01.00р.	На 01.01.01р.	На 30.09.01р.
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	951	413,1	1004,5
Податок на додану вартість	015	261	68,8	133,6
Акцизний збір	020			
	025			
Інші вирахування з доходу	030			
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	690	344,3	870,9
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	973	817,0	1045,2
Валовий:				
прибуток	050			
збиток	055	283	472,7	174,3
Інші операційні доходи	060	274	1032,7	531,5
Адміністративні витрати	070	165	205,7	151,6
Витрати на збут	080		8,9	28,1
Інші операційні витрати	0,90	523	868,7	261,5
Фінансові результати від операційної діяльності:				
прибуток	100			
збиток	105	697	523,3	84,0
Доход від участі в капіталі	110			
Інші фінансові доходи	120			
Інші доходи	130		25,0	
Фінансові витрати	140			
Витрати від участі в капіталі	150			
Інші витрати	160		36,2	
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:				
прибуток	170			
збиток	175	697	534,5	84,0
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180			
Фінансові результати від звичайної діяльності:				
прибуток	190			
збиток	195	697	534,5	84,0
Надзвичайні:				
доходи	200			
витрати	205			
Податки з надзвичайного прибутку	210			
Чистий:				
прибуток	220			
збиток	225	697	534,5	84,0

II. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Найменування показника	Код рядка	На 01.01.00р.	На 01.01.01р.	На 30.09.01р.
Матеріальні затрати	230	664	485,2	745,2
Витрати на оплату праці	240	239	210,0	207,6
Відрахування на соціальні заходи	250	88	76,0	75,0
Амортизація	260	249	207	168,9
Інші операційні витрати	270	109	903,7	261,5
Разом	**280**	**1349**	**1881,9**	**1458,2**

III. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядку	На 01.01.00р.	На 01.01.01р.	На 30.09.01р.
Середньорічна кількість простих акцій	300			
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310			
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320			
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330			
Дивіденди на одну просту акцію	340			

Голова Правління ВАТ ІЗТПВ «Дунай-Пак» Г.А.Флоря
Головний бухгалтер ВАТ ІЗТПВ «Дунай-Пак» В.Ф.Чанева

3. ПОСАДОВІ ОСОБИ ТОВАРИСТВА:

Посади	П.І.Б.	Рік народ–ження	Освіта	Кваліфі–кація	Вироб–ничий стаж, років	Стаж роботи на даній посаді	Посада, яку особа займає по основ–ному місці роботи
Голова Спостережної Ради	Голубєв Юрій Едуардович	1971	Вища	Інженер тепло–енергетик	I3	4 місяці	Голова Спостережної Ради
Член Спостережної Ради	Дерюгіна Раїса Павлівна	1943	Середня технічна	Технік–технолог	36	4 місяці	Пенсіонер
Член Спостережної Ради	Маковський Альберт Миколайович	1930	Середня технічна	Механік–дизеліст	53	4 місяці	Пенсіонер
Голова Правління	Флоря Геннадій Анатолійович	1972	Н/вища	–	11	4 місяці	Голова Правління
Член Правління	Проценко Раїса Кузьмівна	1950	Вища	Інженер–технолог	27	4,7 років	Заст. Голови Правління
Член Правління	Разумов Руслан Вікторович	1968	Н/вища	–	16	4,7 років	Начальник відділу маркетингу
Голова ревізійної комісії	Голубєва Людмила Іванівна	1941	Виша	Інженер–економіст	40	4 місяці	Інженер ВКБ ІЕМ
Головний бухгалтер	Чанева Валентина Федорівна	1969	Вища	Економіст бухобліку та фінансів	13	3 роки	Головний Бухгалтер

3.1. Згода на публікацію відомостей про середню заробітну плату членів виконавчого органу не надана.
3.2. Емітент не приймає участь в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях.
3.3. Юридичних осіб, у тому числі дочірніх підприємств, філій та представництв, у яких емітент володіє більше ніж 10% статутного фонду (активів) немає.

4. Можливі фактори ризику у діловій діяльності

4.1. Надмірний податковий тиск та незадовільний загальний економічний стан в Україні.
4.2. Нестабільність законодавства, яким регулюється підприємницька діяльність.
4.3. Залежність від енергопостачальників.
4.4. Обмеження ринку збуту.
4.5 Інші форс–мажорні обставини.

5. Опис діяльності Емітента

5.1. ВАТ" ІЗТПВ "Дунай–Пак" створено з метою одержання прибутку за рахунок підприємницької діяльності.
5.2. Основними видами діяльності товариства є виробництво та реалізація таропакувальних виробів, товарів народного споживання та послуги. Ринками збуту продукції є Україна та держави СНД. Емітент планує збільшити випуск та асортимент таропакувальних виробів.
Станом на 30.09.2001 р. виробництво основних видів продукції у натуральному вимірі:

Найменування продукції (товарів, робіт, послуг)	Одиниця виміру у натуральному вимірі	у вартісному вимірі
Таропакувальні вироби	65,092 млн. шт.	536, 7 тис. грн.
Інша продукція та послуги		85, 2 тис. грн.
Всього :		621, 9 тис. грн.

Загальний обсяг реалізації продукції (товарів, робіт, послуг, матеріалів) станом на 30.09.2001р. становить 823,5 тис.грн. за рахунок перехідного залишку 201,6 тис. грн.
5.3. Станом на "30" вересня 2001р. наукові дослідження не проводились. Інвестиції не здійснювалися;
5.4. Перспективи діяльності емітента на поточний та наступний роки: ліквідація збитковості, створення потужностей по виробництву сучасних видів пакування.

6. Дані про емісію акцій

6.1. Рішення про додаткову емісію акцій прийнято черговими загальними зборами акціонерів, протокол № 3 від 01 вересня 2001р. Результати голосування: За: – кількість голосів 3808107, що становить 100% від кількості голосів учасників зборів. Проти – кількість голосів – 0.
6.2. Загальна номінальна вартість акцій на яку планується здійснити підписку становить: 1 000 000,00 (один мільйон гривень 00 коп.) грн.
6.3. Мета використання фінансових ресурсів: кошти, одержані від емісії акцій, спрямовуються на розвиток виробництва:придбання технологічного обладнання по виготовленню пакувальних виробів в сумі 800 000 грн.;освоєння нових технологій та виробництв в сумі 100 000 грн.; закуплення сировини, матеріалів для здійснення статутної діяльності в сумі — 100 000 грн. Кошти, отриманні від емісії, не будуть використані для покриття збитків.
6.4. Кількість акцій за типами та категоріями: 4 000 000 (чотири мільйони) штук простих іменних акцій. Випуск простих іменних акцій на пред'явника та привілейованих акцій не передбачається. Емітент має можливість використати своє право випустити сумарні сертифікати простих іменних акцій додаткової емісії.
6.5. Форма випуску акцій: документарна.
6.6. Засновником Товариства є організація орендарів орендного підприємства "Ізмаїльський завод таропакувальних виробів". Засновникам належить 5 974 520 шт. простих іменних акцій.
6.7. Права, що надаються власникам простих іменних акцій:
- брати участь в управлінні Товариством;
- обирати та бути обраними до органів управління Товариства;
- брати участь у розподілі прибутку Товариства та отримувати дивіденди;
- отримувати інформацію про діяльність Товариства;
- вільно розпоряджатися акціями, якими вони володіють;
- інші права, передбачені чинним законодавством та Статутом Товариства.

6.8. Номінальна вартість акції – 0,25 грн. (двадцять п'ять коп.)
6.9. Серії та порядкові номери акцій: акції прості іменні серії "Т" з порядковими номерами з №5974521 по №9974521.
6.10. Місце підписки: Івано–Франківська обл., м.Тисмениця, вул. Лесі Українки, 36 у період з 03.01.2002 р. по 18. 01.2002 року включно. Підписка на акції здійснюється у два етапи.
I етап з 03. 01. 2002 р. по 17.01.2002 р. включно. На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій.
II етап з 18. 01. 2002р. по 18. 01. 2002 р. включно з 9.00 до 17.00. На другому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право, а також реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково. З дня, наступного за днем закінчення першого етапу підписки, на вимогу акціонера або іншого інвестора акціонерне товариство повинно надати інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі. Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.
6.11. Запланований курс продажу акцій: акції планується продавати по номінальній вартості – 0.25 грн.
6.12. Ринкова вартість цінних паперів товариства не визначена. Акції на біржах, позабіржових торгівельно–інформаційних системах та позабіржовому ринку не виставлялись.
6.13. Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати:
Особи, які бажають підписатися на акції, подають заяву довільної форми торгівцю цінними паперами ТзОВ "Борислав" згідно договору – доручення на розміщення емісії акцій № 57 від 7 грудня 2001 р. за адресою: 77400, Івано–Франківська обл., м. Тисмениця. вул. Лесі Українки, 36, ТзОВ "Борислав", тел./факс (0342) 55–29–98 та укладають договір купівлі акцій другої емісії. За термін підписки заявники сплачують повну вартість акцій у безготівковому вигляді на рахунок ТзОВ "Борислав" р/р 26005242296001 в ІФФ Приватбанк, МФО 3336677, код ЗКПО 25067413.
До виготовлення та видачі сертифікатів акцій, власники акцій отримують тимчасові свідоцтва про видачу їм сертифіката акцій. Видача тимчасових свідоцтв буде проводитись за адресою: 76014, м. Івано–Франківськ, а/с 213 , тел./ факс (03422) 3–21–41, реєстроутримувач ТзОВ "Каскад ЛТД".
6.14. У випадку дострокового досягнення запланованого рівня підписки — підписка припиняється. У разі недосягнення запланованого рівня підписки рішення приймають загальні збори акціонерів.
6.15. Найменування торгівця цінними паперами: Емітент користується послугами торгівця цінними паперами ТзОВ "Борислав", договір № 57 від 07 грудня 2001 р., Івано–Франківська обл. м. Тисмениця, вул. Л. Українки, 36, тел./факс (0342) 55–29–98, код ЕДРПОУ 25067413, ліцензія ДКЦП та ФР серія АА № 241722 від 19.10.01 р.
6.16. Дивіденди виплачуються пропорційно кількості належних акціонерові акцій, один раз на рік за підсумками календарного року протягом 180 днів з дати проведення загальних зборів акціонерів, на яких було прийнято рішення про виплату дивідендів. Дивіденди виплачуються через касу ВАТ "ІЗТПВ "Дунай–Пак". Невиплачені дивіденди депонуються на розрахунковому рахунку ВАТ "ІЗТПВ "Дунай–Пак".
6.17. Перелік та результати попередніх емісій:
Перша емісія акцій: загальна сума 1493630 гривень, номінальна вартість акції 0, 25 гривень; кількість акцій – 5 974 520 штук; тип акцій – прості іменні; Одеське ТУ ДКЦПтаФР перереєструвало 15 жовтня 1999 р. свідоцтво № 224/15/1/99 в зв'язку з визначенням форми випуску акцій. Свідоцтво про реєстрацію № 336/1/96 від 04 липня 1996 р. видане Міністерством фінансів України та перереєстровано 15 жовтня 1999 р. свідоцтво № 224/15/1/99. Всі акції цієї емісії сплачені повністю та розподілені серед акціонерів.
6.18. Членам виконавчого органу належать 162848 штук простих іменних акцій. Особи, частки яких у статутному фонді Товариства перевищують 5%:Голубєва Людмила Іванівна – 10,29%, Лук'янець Олександр Павлович – 10,01)%, Павленко Олена Олександрівна– 9,35%, Голубєв Юрій Едуардович – 9,74%, Дерюгіна Раїса Павлівна– 9,07%, Карабаджак Георгій Миколайович – 7,55%, ЗАТ "Одеський консервний завод" – 7,36%, Маковський Альберт Миколайович – 6,98%, Зеленяк Ольга Прокопівна– 6,96%, Баталов Віктор Вікторович – 5,52%.
6.19. Реєстратор: ТзОВ "Каскад ЛТД" ліцензія серія АА № 240698 від 16.10. 2001 р., код за ЕДРПОУ –24681370, місцезнаходження: 77400, Івано–Франківська обл., м. Тисмениця, вул. Л. Українки, 36, тел./факс (03422)3–21–41.
6.20. Дані про відповідальних осіб за інформацію про емісію цінних паперів:
Флоря Геннадій Анатолійович – голова правління ВАТ "Ізмаїльський завод таропакувальних виробів "Дунай–Пак" заявляє, що всі відомості, наведені в інформації про другу емісію акцій Товариства, є достовірними і відповідають дійсності;
Чанева Валентина Федорівна – головний бухгалтер ВАТ "Ізмаїльський завод таропакувальних виробів "Дунай–Пак" заявляє, що відомості наведені в інформації про другу емісію акцій Товариства, є достовірними та відповідають дійсності.
Новосьолов Володимир Якович – директор приватної аудиторської фірми "Ново–Аудит" заявляє, що відомості, наведені в інформації про другу емісію товариства, а саме:
- дані з балансу станом на 01.01.2000р., 01.01.2001р. 30.09.01р.;
- дані звіту про фінансові результати за 2000 рік та станом на 30.09.01р. є достовірними та відповідають дійсності.

6.21 Дані про аудиторську фірму: Приватна аудиторська фірма "Ново – Аудит"(код ЕДРПОУ 24169229, свідоцтво № 1763 від 23.02.01р., видане Аудиторською палатою України);місцезнаходження: м. Одеса, пр–т Добровольського, 135, кв. 22. тел. (0482) 23–32–656.22. Дані про юридичних осіб, що гарантують надходження коштів емітенту від розміщення акцій: немає.
6.23. Будь–яких обмежень щодо прав володіння цінними паперами Товариства не має.
6.24. Перелік дозволів (ліцензій) емітента на провадження певних видів діяльності;Ліцензія видана Державним митним комітетом № 40400/005/СВ – 00891 від 26.12.1996р. (Відкриття та експлуатація митного ліцензійного складу). Дата закінчення дії– 19.01.2002р.
6.25. Протягом останніх трьох років дії по економічному оздоровленню (санація) у відношенні емітента не здійснювалися, справи по банкрутству не порушувалися.

Голова правління ВАТ "ІЗТПВ "Дунай–Пак" Г.А. Флоря
Директор ТзОВ "Борислав" С.Й. Стецик

Я, Новосьолов Володимир Якович, директор приватної аудиторської фірми "Ново–аудит", засвідчую своїм підписом та печаткою достовірність відомостей, що викладені в даній інформації.

Директор ПАФ "Ново–Аудит" В. Я. Новосьолов.

Оголошення

Объявление о проведении открытого тендера

Целью проведения тендера является:
Выбор поставщика следующих катализаторов и химреагентов:

1. Деэмульгатор нефтерастворимый для процесса обезвоживания и обессоливания нефти.
2. Антиоксиданты для полипропилена, производимого по технологии «Сфэрипол» (типа Ирганокс 1010, Ирганокс В-215).
3. Катализатор ТЭАЛ.
4. Моноэтаноломин чистый.

Заказчиком тендера является открытое акционерное общество «Лисичанскнефтеоргсинтез».
Украина, Луганская обл., г. Лисичанск.

К участию в конкурсе допускаются организации всех форм собственности, приславшие заявку о принятии участия в тендере.

Заявка о принятии участия в тендере должна содержать:
- название претендента;
- юридический статус;
- деловую репутацию;
- адрес и контактные лица претендента, уполномоченных вести переговоры по принятию участия в тендере.

К заявке прилагается следующий пакет предварительных документов:
- справки об общих сроках работы на соответствующем рынке и объемах поставляемых товаров, которые являются объектом тендера за последние два финансовых года.
- нотариально заверенные копии устава Участника;
- информация о платежеспособности Участника, в подтверждение чего принимаются подтверждения банков, других финансовых организаций, компаний чья деловая репутация не вызывает сомнения в деловых кругах;
- информацию о наличии просроченных кредиторских задолженностей, в том числе и перед государственными бюджетами;
- информация о наличии материально-технической базы (товаров) необходимой для исполнения контракта.

После заявки о принятии участия в тендере участнику предоставляется бесплатно тендерная документация.

Заявки о принятии участия в тендере с предварительным пакетом документов принимаются в срок до 25.12.01 по адресу:

Украина, Луганская область, г. Лисичанск-17, ОАО «ЛИНОС», Отдел внешнеэкономических связей, тел.: (06451) 2-30-01, 2-30-88, 3-32-30, факс: (0642) 50-13-54.

ЗАТ «Інвестагросервіс»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 5 лютого 2002 року за адресою: Кіровоградська обл., Гайворонський р-н, с. Могильне, в приміщенні контори Гайворонського міжгосподарського підприємства по виробництву комбікормів об 11.00.

Порядок денний:
1. Про зміну складу акціонерів товариства.
2. Про зменшення статутного фонду.
3. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.

Проводиться реорганізація підприємства **КАП «Переробник»** шляхом приєднання до ЗАТ «Прогрес», кредиторів зі своїми вимогами просим звертатися протягом місячного терміну. Адреса КАП «Переробник»: Київська обл., Ставищанський район, с. Іванівка.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк» повідомляє, що за пропозицією акціонера ВАТ АБ «Укргазбанк», який володіє понад 10 відсотками голосів у статутному фонді ВАТ АБ «Укргазбанк», виходячи з прав акціонерів, що їм надаються частиною другою статті 43 Закону України «Про господарські товариства», порядок денний загальних зборів акціонерів ВАТ АБ «Укргазбанк», які відбудуться 5 січня 2002 року, доповнено такими питаннями:

1. Про надання згоди на приєднання Акціонерного комерційного банку «Народний банк» (м. Київ) до ВАТ АБ «Укргазбанк».
2. Затвердження проекту Угоди про умови приєднання Акціонерного комерційного банку «Народний банк» (м. Київ) до ВАТ АБ «Укргазбанк».
3. Про надання згоди на приєднання Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ) до ВАТ АБ «Укргазбанк».
4. Затвердження проекту Угоди про умови приєднання Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ) до ВАТ АБ «Укргазбанк».
5. Про додатковий випуск акцій ВАТ АБ «Укргазбанк» на розмір статутних фондів банків, що приєднуються, та затвердження умов випуску акцій ВАТ АБ «Укргазбанк» шостої емісії.
6. Про внесення змін до Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк».
7. Про внесення змін до складу Спостережної Ради ВАТ АБ «Укргазбанк».

Додаткова інформація:

Випуск акцій ВАТ АБ «Укргазбанк» шостої емісії мотивований приєднанням Акціонерного комерційного банку «Народний банк» та Акціонерного банку «Енергобанк» до ВАТ АБ «Укргазбанк» і здійснюється з метою обміну на акції цих банків.

Мінімальна кількість акцій, що випускається — 28 000 000 (двадцять вісім мільйонів) штук іменних простих акцій загальною вартістю 28 000 000,00 (двадцять вісім мільйонів) грн., номінальна вартість кожної акції — 1 (одна) гривня. Форма випуску документарна.

Обмін акцій, належних акціонерам банків, що приєднуються до ВАТ АБ «Укргазбанк», та акцій, викуплених банками, що приєднуються до ВАТ АБ «Укргазбанк», на письмові зобов'язання про видачу акцій (сертифікатів акцій) ВАТ АБ «Укргазбанк» буде здійснюватись протягом шести календарних місяців після отримання дозволу Національного банку України на приєднання зазначених банків до ВАТ АБ «Укргазбанк».

У зв'язку з додатковим випуском акцій усі права акціонерів, які передбачені чинним законодавством України, є незмінними.

Обмеження терміну видання документів фізичним та юридичним особам щодо підтвердження їх прав власності на акції ВАТ АБ «Укргазбанк» не допускається.

Власники акцій не несуть збитків, пов'язаних із додатковим випуском акцій ВАТ АБ «Укргазбанк».

Проект змін до Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк»:

Перший абзац статті 4.3 розділу 4 Статуту ВАТ АБ «Укргазбанк» викласти в такій редакції:

«Статутний капітал БАНКУ становить 64 567 571 (шістдесят чотири мільйони п'ятсот шістдесят сім тисяч п'ятсот сімдесят одна) гривня і сформований за рахунок власних коштів акціонерів, одержаних від реалізації 477 078 штук акцій іменних привілейованих (що становить 0,74% від розміру статутного капіталу) та 64 090 493 штук акцій іменних простих (що становить 99,26% від розміру статутного капіталу) номінальною вартістю 1 (одна) гривня».

Акціонери ВАТ АБ «Укргазбанк» можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ АБ «Укргазбанк», в Управлінні інвестиційної діяльності та корпоративних інтересів банку ВАТ АБ «Укргазбанк» за адресою: 01004, м. Київ, вул. Пушкінська, 42/4, тел. (044) 239-28-30.

Правління ВАТ АБ «Укргазбанк».

ЗАТ «Трипільська пакувальна компанія»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 07 лютого 2002 року о 10-й годині в адміністративному будинку ЗАТ «Трипільська пакувальна компанія». Початок реєстрації учасників о 9.30. При собі мати документ, що посвідчує особу, для довірених осіб — доручення на право участі і голосування.

Порядок денний:

1. Звіт директора по результатах діяльності товариства за 2001 р.
2. Звіт ревізійної комісії про господарсько-фінансову діяльність Товариства на 2001 р.
3. Звіт спостережної ради Товариства за 2001 р.
4. Затвердження результатів та основних напрямків діяльності Товариства на 2002 р.
5. Збільшення статутного фонду товариства за рахунок додаткових грошових коштів та майнових внесків:

а) мотиви збільшення статутного фонду — для забезпечення власних обігових коштів, спосіб — шляхом додаткового випуску акцій, збільшення статутного фонду на 5637000 грн;

б) проект змін до Статуту:

«п. 7.1. Статутний фонд Товариства становить 9000000 грн.»

«п. 7.2. Статутний фонд Товариства поділений на 9000000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна. Акції Товариства випускаються в документарній формі;»

в) дані про кількість акцій, що випускаються додатково:

5637000 штук, загальною вартістю 5637000 грн.;

г) номінальна вартість акцій не змінюється;

д) права акціонерів при додатковому випуску акцій: товариство має приоритетне право на придбання додатково випущених акцій;

6. Про розподіл акцій між акціонерами пропорційно їх внескам.
7. Затвердження змін персонального складу засновників.
8. Затвердження змін до Статуту Товариства.
9. Вибори органів управління.
10. Створення дочірніх підприємств, заснування господарських товариств, а також затвердження їх уставів.
11. Про викуп Товариством власних акцій.

Директор
ЗАТ «Трипільська пакувальна компанія».

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю **«ПаФоС»,** адреса: 81160, вул. Острівська, 106, смт. Щирець, Пустомитівський район, Львівська обл.

Подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заявку про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом, за місцем здійснення заявленої діяльності — територія України.

Вниманию акционеров ЗАО «Завод шампанских вин»

21.02.2002 г. в 16.00 состоится собрание акционеров по адресу: Донецкая обл., г. Артемовск, ул. П. Лумумбы, 87, ЗАО «Завод шампанских вин». Регистрация участников собрания 21.02.2002 г. с 14.00.

Повестка дня собрания:

1. Отчет Правления о финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества в 2001 г. и основные направления развития в 2002 г.
2. Отчет Наблюдательного совета.
3. Отчет Ревизионной комиссии.
4. Утверждение годового баланса за 2001 г. и распределение балансовой прибыли на 2002 г.
5. Перевыборы Председателя Правления.
6. Внесение изменений в Устав.
7. Выборы в состав Правления, Наблюдательного совета, Ревизионной комиссии.
8. О ведении реестра акционеров.

Для регистрации акционерам иметь документ, удостоверяющий личность. Представителям акционеров иметь также доверенность, оформленную согласно действующего законодательства.

Справки по телефону: (06274) 6-26-24.

Правление ЗАО «Завод шампанских вин»

У зв'язку з Постановою Господарського суду Тернопільської області від 14.08.2001 р. по справі № 11/б-14 про визнання банкрутом та ліквідацію ВАТ «Тернопільський м'ясокомбінат», (ЗКПО 04528407) розпродається майно банкрута, що знаходиться за місцезнаходженням банкрута за адресою: вул. Промислова, 1, с. Березовиця—Острів Тернопільського району Тернопільської області.

Майно складається з адміністративних, невиробничих, складських будівель, меблів, оргтехніки, торгового обладнання, матеріальних неліквідів, господарчого інвентарю, автомобілів та ін. З повним переліком майна можна ознайомитись, звернувшись за місцезнаходженням банкрута та отримати відповідні відомості.

Продаж буде здійснюватись за оціночною ліквідаційною вартістю на конкурсній основі.

Письмові заявки про придбання майна банкрута приймаються за місцезнаходженням банкрута або за адресою: 01030, м. Київ-30, а/с 157, Арбітражний керуючий Щербань Олексій Миколайович.

Служба 01

Вогнеборці мріють про «Мрію»

Багатьох лих удалося б уникнути, якби спеціальні підрозділи, зайняті в ліквідації аварій, були забезпечені всім необхідним.

Навчання, що пройшли на учбово-тренувальному полігоні загону пожежної охорони Сіверськодонецька Луганської області показали, що і в Україні випускають сучасні види вогнегасних засобів та спеціальні костюми.

У ролі випробувачів виступили начальник управління пожежної охорони в Луганській області Ігор Савельєв і кандидат технічних наук Віктор Очкуренко. За умовами учбових навчань відбулася аварія на технологічному устаткуванні під час прориву легкозаймистої рідини. Висота й інтенсивність полум'я не дали змоги підійти до палаючого об'єкта ближче, ніж на 30 метрів. Потрібно було зайти прямо у відкрите полум'я і закрити засувку. Першопрохідники, одягнені в термоізоляційні костюми «Індекс-1200» зайшли у вогонь. Температура, яку фіксували прилади, коливалася від 1000 до 1200 градусів. А в цей час двоє людей вільно пересувалися у полум'ї.

«Відчуття неймовірні. З одного боку, страх, що вогонь буквально обіймає твоє обличчя, а з другого — цілковита безпека. От би нам такі костюми в 1994 році, коли сталася аварія на Лисичанському нафтопереробному заводі, можливо, і вогнеборці наші не загинули б. Адже зайти у вогнище і закрити засувку чи вентиль — це початковий етап ліквідації аварії. Вперше в Україні і країнах СНД створено виріб даного класу», — пізніше ділився своїми враженнями Ігор Савельєв.

Начальник управління вирішив першим випробувати сіверськодонецькі костюми, щоб потім з упевненістю сказати своїм підлеглим і колегам: «Надійно!»

«Костюми «Індекс-1200» призначені насамперед для гасіння пожеж великої інтенсивності (на нафтосховищах, нафтових і газових фонтанах тощо). Їх конструкція і матеріали забезпечують багаторазове використання під час прямого контакту з відкритим полум'ям до 1200 градусів протягом 5 хвилин», — розповідає генеральний директор ППО «Пірена» С. Чишевський.

Учбові навчання продовжились подоланням смуги психологічної підготовки. Дев'ять вогнеборців, екіпіровані в бойовий одяг «Мрія», переборовали палаючий віконний проріз, тунель, естакаду й інші перешкоди, витримуючи вогонь і воду. Принципово новий матеріал, що був розроблений і випускається на підприємствах «Пірена» й «Індекс» холдингової компанії «Мрія-інвест», може витримати температуру до 300 градусів, до того ж він водостійкий. До речі, нині в бойовому спорядженні вогнеборців України два види костюмів — «шторм» (в основу покладено гуму, яка при найменшому зіткненні з вогнем плавиться) і брезентовий, що пропускає воду.

Коли у наших вогнеборців з'являться кошти на якісне обмундирування — невідомо.

Олег КОБЕРНИК,
інспектор Цетру протипожежної пропаганди ГУ ДПО МВС України.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю **«КІМЕ»** (код ЄДРПОУ 24271637), 61063, м. Харків, вул. Пушкінська, 79/1, тел./факс (0572) 58 77 14 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом. Місце здійснення заявленої діяльності — території України.

Фото з конверта

Морозе-діду, посип-но снігу,
А з торби дарунки нам під ялинку!

Київ.

Фото Павла ЮР'ЄВА.

Усміхніться!

Порозумілися

Після чергової сварки чоловік заявляє дружині:

— Оце тільки тепер зрозумів, яким дурнем я був, коли одружувався з тобою!

— А я це й тоді знала. Думала порозумнішаєш, але помилилася, — відповіла дружина.

«Просунуті» молодиці

Посварилися дві по-сучасному ерудовані сусідки, і одна, щоб більше дошкулити, вигукнула:

— А щоб ти на корупцію захворіла!

— А на тебе хай стагнація нападе! — не змовчала друга.

Феодосій ЛУЗАН.

Київ.

А я роблю так

Дрова пиляти легше

До звичайної пилки з двома ручками зробіть зручну рамку з натягом, як у лучкової пилки. Це значно полегшить роботу, і дрова пиляти можна без помічника. Завжди легше пиляти свіжі, не пересохлі дрова. Дуб, приміром, легше піддається пилці з дрібними зубцями. Осику добре пиляти звичайною пилкою, а не ножівкою, а березу — можна обома. Якщо дерево не піддається пилці, хлюпніть у надріз трішки води — пилка піде легше.

Микола ЮРКЕВИЧ.

Новоград-Волинський
Житомирської області.

Народний календар

Хоч мороз і припікає, зате комарів немає

22 грудня — Ганни. Від Ганни зима набирає розгін. «Прийшли Ганки — сідай у санки», — каже народна приказка. Яка Ганка до полудня — така зима до кінця грудня; яка Ганна до ніченьки — така зима до весноньки. Сонце ясне, променисте — Новоріччя буде морозяним; якщо ховається за хмарами, а на деревах висне іній — під Новий рік буде хмарно, з відлигою.

25 грудня — Спиридона Сонцеворота. Обкурювали димом оселі, бо «святий Спиридон всю нечистоту гоне з хати вон». За цим днем ведеться спостереження за річним циклом: кожен наступний день відповідає погоді чергового місяця. Тому протягом дванадцяти днів запам'ятовували витівки погоди, щоб знати, який буде рік. Якщо ніч ясна, то зима буде холодна, а літо жарке; як темна — зима тепла, а літо похмуре.

Прикмети грудня

- Сова кричить — холод накликає.
- Починають плакати вікна — знизиться тиск і потеплішає.
- На полях сніг хвилястий — будуть хліба рясні.

ПЕРІнейський чобіт

Куточок Буквоїда

«Реклама — ДВИГУН торгівлі». (Національне радіо, 19 грудня.)

Російське «двигатель» теж належить до невезучих слів, бо далеко не завжди українською його передають правильно: двигун — коли буквальне, технічне значення, а переносно —рушій. Тож реклама — РУШІЙ торгівлі.

«В своем эссе Жаклин <Кеннеди> выделила троих: французского поэта ЧАРЛЬЗА Бодлера, английского драматурга Оскара ВИЛЬДЕ и русского балетмейстера Сергея Дягилева». (Газета «Киевские Ведомости», 27 серпня.)

Бодлера досі ми знали під ім'ям Шарль (хоча Жаклін і могла його англізувати), а в Оскарі Вільде запідозрили було родича відомої української письменниці, та потім здогадалися, що це, звісно ж, славетний УАЙЛЬД!

«...І ВПРОДОВЖ теми — наш коментар». (Радіо на Київ та область, 10 грудня і в інші дні також.)

Російською це буде «в течение темы». А слід було — «на продовження теми».

«Разговор закончился <...> жестокой ССОРОЙ, ХЛОПНУВШЕЙ ОСТЕРВЕНЕЛЫМ ФАДЕЕВЫМ ДВЕРЬЮ». (Газета «Столичные новости», № 47, 2001 р.)

І нічого дивуватися! Надворі стояв тоталітарний режим, тож усе можливо!

«ЗАКОН друкується з комп'ютерного набору Укрінформу». Таке уточнення завжди супроводжує публікації законів у газеті «Голос України». Ця фраза була і 8 грудня.

От тільки законів того дня і на тій сторінці вийшло два. Про множину й забули!

Нема важчої науки за географію! Найбільше в цьому переконуєшся, коли розгадуєш кросворди.

Ось запитують: «Гора у Вірменії» — і чітко вимальовується відповідь: АРАРАТ. (Газета «Вечірній Київ», 6 грудня.)

Тим часом гора Арарат, священна для кожного вірменина, розташована на території Туреччини.

А газета «Кіевскій телеграфъ», № 48 ц. р., загадує: «Форма ПЕРИнейского полуострова», — і швидко дає відгадку: «сапог».

Ну, по-перше, ПІРЕнейський. Це той, де Іспанія й Португалія. А по-друге, форму чобітка має Апеннінський півострів з розташованою на ньому Італією.

Як добре, однак, що цей чобіт — не іспанський!

Ваш БУКВОЇД.

Залишитися живим...

Історія з конверта

Того теплого червневого ранку ніхто не сподівався, що раптом усі сирени на аеродромі стривожено загудуть. Та це сталося. Фашистська Німеччина перетнула кордон Радянського Союзу і цим розпочала Велику Вітчизняну війну.

У першому ж бою було збито кілька льотчиків-асів, тому в штабі прийняли рішення залучити здібну молодь із військових училищ.

Івана Сарка направили на аеродром під Києвом не відразу. По-перше, він не був відмінником навчання, по-друге, не було в ньому ні краплі хисту до військової справи. Виріс у селі, з дитинства любив коней. Бувало не раз, він зі своїм вірним другом гуляв луками та полями, що навкруги села. До військового училища Іван пішов лише тому, що його старший брат уже давно хизувався перед сільськими дівчатами гарною офіцерською формою. І він вирішив стати пілотом-винищувачем. А брат готувався служити у військах протиповітряної оборони.

Першою бойовою машиною Івана був винищувач «Як». Він замінив Івану його улюбленого коня Гнідого. Хлопець прокидався щоранку раніше за всіх і йшов розмовляти з літаком. Він повідав «Яку» все, найпотаємнішими думками Іван ділився із залізним птахом. Часом здавалося, що винищувач навіть згоден з ним.

Незабаром Івану Сарку було довірено перше бойове завдання. Він і ще чотири пілоти мали охороняти санітарний поїзд від ворожих бомбардувальників. Увечері Іван також розмовляв з літаком, але ця розмова була незвичайною: в особливо піднесеному настрої він довірив літаку всі деталі операції і... пообіцяв, що вони залишаться живі та неушкоджені.

...П'ять винищувачів, ніби п'ять величезних яструбів, засріблилися в небі. Пильні очі пілотів вдивлялися в горизонт. Та ось небо затягло хмарами, пішов дрібний дощ. Три «Юнкерси» почали обходити ескорт з флангу. Тоді чотири літаки відлетіли, щоб відвернути загрозу від поїзда, а Сарко супроводжував його далі. Раптом із-за хмари вилетіли два «Мессери». Вдалим маневром Іван сів на хвіст одному з них. Дві черги з великокаліберного кулемета — і перший «Мессер» оповив дим. Потім Сарко пішов у лобову атаку з іншим німецьким винищувачем. Та цього разу удача відвернулася від Івана. Фашистський пілот вистрелив перший, і куля, пробивши скло, поцілила хлопцеві в плече. В очах потемніло. Тіло здригнулося, ніби від електричного розряду. Рука ще знаходилася на гашетці, але вже не стискала її. Ще мить — і «Мессер» розвернеться на атаку поїзда. Іван кволим голосом прошепотів: «Будь ласка... Я прошу тебе, друже»... Раптом з обох кулеметів його «Яка» застрекотіли постріли. Кулі пробили лобове скло та обшивку «Мессера», і ворожий винищувач охопило полум'я. Це був останній подарунок друга...

З-за обрію вже вигулькнули чотири «Яки». Вони вдало розправилися з «Юнкерсами» і хотіли поділитися цією новиною з Сарком.

Почало потроху розвиднюватися...

Олександр ВОЙТКО, 15 років.

Новоград-Волинський Житомирської області.

Уточнення

У статті Віктора Скрипника «Корів доїти треба вміти» («ГУ» від 20 грудня 2001 р.) у першому реченні замість слів «Державної премії імені Шевченка» треба читати «Державної премії України в галузі науки і техніки, якої підприємство було удостоєне торік».

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 24—30 грудня 2001 рік

Цього тижня надлишок енергії треба спрямувати на подолання труднощів або фізичну активність, інакше це погано відобразиться на вашому самопочутті.

ОВЕН. Вам не варто цього тижня афішувати свою діяльність і плани. Навіть якщо ви не відчуваєте потреби приховувати власні дії, вам вигідно працювати самостійно. Збирайте інформацію з найрізноманітніших джерел.

ТЕЛЕЦЬ. Ви можете досягти великого впливу в колі друзів або однодумців, якщо докладете чимало своїх зусиль і енергії, виконуючи спільну або громадську роботу. Можливо, задля цього вам доведеться пожертвувати особистими інтересами.

БЛИЗНЯТА. Ви можете використати цей тиждень для прояву активності на роботі, досягнення вищого становища. Але будьте уважні, не порушуйте домовленостей, інакше на вас почнуть чинити тиск партнери.

РАК. Якщо останнім часом у вас були проблеми, пов'язані з вищою освітою, видавничою справою або зі співпрацею з іноземними партнерами, то на початку цього тижня ви зможете їх розв`язати. Це вимагатиме від вас величезних зусиль і напруження, намагайтеся пам'ятати про інтереси інших людей.

ЛЕВ. Цього тижня у вас можуть виникнути труднощі в особистому житті через проблеми в інтимних стосунках. Можливо, ваш коханий буде до вас дуже вимогливий, наберіться терпіння, інакше це може призвести до сварки або навіть розриву.

ДІВА. Можливо, ваш чоловік (дружина) буде дратівливіший, ніж звичайно. Йому (їй) не подобатиметься поведінка ваших родичів і те, що раніше їм пробачалося, тепер виявиться принциповим.

ТЕРЕЗИ. У вас буде чимало паперової роботи. Обставини можуть складатися не на вашу користь. Звичний ритм життя буде порушено. Ви можете опинитися в ситуації, коли доведеться приймати рішення під тиском обставин. Ваші дії будуть обмежені або йтимуть всупереч планам.

СКОРПІОН. Якщо ви хочете, щоб ваша заповітна мрія справдилася або втілилися в життя ваші творчі проекти, вам доведеться виявити активність і завзятість. Ваші діти або кохані вимагають до себе дуже багато уваги і серйозних витрат.

СТРІЛЕЦЬ. Ваша надто наполеглива поведінка може обурити рідних або тих, хто з вами живе. Якщо не хочете, щоб виник конфлікт, то намагайтеся не дуже демонструвати свою владу і вплив. Активно вирішуватимете цілий комплекс домашніх проблем, а також питання нерухомості.

КОЗЕРІГ. Ваші плани цього тижня можуть не здійснитися з об'єктивних причин, можливо, через це опинитеся в ізоляції. Скористайтеся цим для того, щоб в спокійній обстановці обдумати важливі справи або відновити сили.

ВОДОЛІЙ. Щоб здійснити свої задуми, вам потрібно докласти зусиль і вкласти гроші. Якщо ваша діяльність пов'язана з грошима підприємства, то слід бути вкрай уважним і обережним під час прийняття рішення.

РИБИ. Якщо у вас на роботі стануться непередбачені зміни, що потребують вашої безпосередньої участі, намагайтеся прийняти нав`язані правила гри: по-перше, це неминуче, по-друге, ви тоді виявитеся у виграшній ситуації.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, надрукований 15 грудня

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

1. Смог. 3. Сейф. 7. Орган. 8. Раут. 9. Оріон. 10. Каботаж. 11. Рубанок. 12. Трал. 14. Тарантас. 18. Шарф. 20. Явір. 21. Палатка. 22. Котлета. 23. Драп. 25. Айва. 27. Ректорат. 28. Гана. 32. Скрепер. 34. Фарадей. 35. Сакля. 36. Зима. 37. Армія. 38. Нота. 39. Анод.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Статор. 2. Гараж. 3. Сатир. 4. Фірман. 5. Аркада. 6. Солома. 12. Трапеза. 13. Лопатка. 14. Трактор. 15. Рея. 16. Тур. 17. Самокат. 18. Шезлонг. 19. Фаланга. 23. Док. 24. Пер. 26. Вокзал. 29. Афелій. 30. Реглан. 31. Мадрид. 33. Різка. 34. Фраза.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311234. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37,
441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України